

Broj 29
Studeni 2002.

DRUŠTVO DIPLOMIRANIH INŽENJERA I PRIJATELJA KEMIJSKO-TEHNOLOŠKOG STUDIJA U ZAGREBU

G l a s n i k

**ALMAE MATRIS ALUMNI CHEMICAE INGENIARiae
ZAGREBIENSIS (AMACIZ)**

U ovom broju donosimo:

Riječ urednice

2 Razgovor ugodni

5 Vijesti iz povijesti

6 Obljetnice

6 Pogled u budućnost

7 Iz rada sekcija

19 Stručni kolokviji

21 Iz izvandomovinskih AMAC-a

23 Mišljenja i osvrti

24 S Fakulteta

25 Iz znanosti i struke

26 Susreti generacija

28 Nekrolozi

30 Čestitke

Najava Godišnje skupštine

nisam još bila detaljno razmišljala o njegovoј koncepciji, ali sam znala da postojeću ne treba bitno mijenjati.

Međutim, budući da je rubrika Predstavljamo Vam ispunila svoju ulogu, prazninu sam odlučila popuniti sadržajima iz prošlosti studija, razmatranjima o budućnosti struke te javljanjima naših kolega, koji žive i rade izvan Hrvatske. Odvojene će rubrike biti posvećene mišljenjima i osvrtima te pismima čitatelja, pa očekujem da ćete se javljati svojim prilozima i prijedlozima.

Poseban poziv upućujem mladim članovima Društva sa zamolbom da predlože njima zanimljive teme.

Generacija utemeljitelja i prvih članova AMACIŽ-a postaje sve umornijom, vrijeme je da kormilo preuzmu mlađi. Nemojte stoga pasivno gledati kako u sekcijama ima sve više prijatelja, a sve manje diplomiranih kemijskih inženjera. Učlanite se u sekciju koja vam odgovara ili utemeljite novu. Vi mladi možete svježinom svojih stavova puno pomoći i AMACIŽ-u i matičnom fakultetu, nemojte to propustiti. U ovom broju pratit ćete "razgovor ugodni" troje najaktivnijih članova Društva, naše predsjednice Š. Cerjan-Stefanović, utemeljitelja Društva B. Kunsta i nenadomjestivog K. Kovačevića.

Slijedi prikaz svečanog obilježavanja 100. obljetnice rođenja utemeljitelja kemijskog inženjerstva u nas, Rikarda Podhorskog, a da ne bismo ostali samo na povjesnim temama upoznat ćemo Vas sa stremljenjima hrvatskih sveučilišta prema boljoj kvaliteti.

Izvjestitelji rada sekcija pokazuju i ovaj puta kako zanos i strpljivost donose plodove, a voditeljica stručnih kolokvija potrudila se dati širi pregled aktivnosti na tom području. Prikaz rada izvandomovinskih AMAC-a započinjemo prilogom iz dalekog Ontarioa, a slijede mišljenja i osvrti, vijesti s Fakulteta i iz gospodarstva te ostali uobičajeni prilozi.

Na kraju ovog uvoda želim zahvaliti upravi Društva koja me predložila i članstvu koje je prijedlog podržalo. Nadam se da ću uz Vašu pomoć opravdati povjerenje, stoga molim da mi u tome pomognete prigovorima, pohvalama i idejama. S nestrpljenjem očekujem Vaš odziv na adrese navedene u zaglavlju broja.

Marija Kaštelan-Macan

Riječ glavne urednice

U vrijeme preuzimanja dužnosti urednice Glasnika, koji Vas je u proteklom razdoblju redovito izvješćivao o zbivanjima na Fakultetu, industriji i radu sekcija,

Razgovor ugodni

Ova "stara" rubrika doživjet će s vremenom stanovať metamorfozu. Bit će posvećena uspješnim kolegama, bilo da su se istaknuli kao novaci, inženjeri u praksi, znanstvenici, profesori, poduzetnici ili menedžeri. Za sada imamo nekoliko kandidata, a Vi nam pomozite da ih bude više

U želji da svekolikom članstvu Društva približimo aktualno stanje u AMACIZ-u i na matičnom Fakultetu, te posebice razmišljanja naše predsjednice Štefice Cerjan-Stefanović namjeravali smo s njom porazgovoriti uz kavicu, ali smo na kraju, zbog nedostatka vremena, taj razgovor obavili e-mailom. Nas dvojica - Kruno Kovačević i Branko Kunst - postavili smo pitanja, a predsjednica je za Glasnik na njih odgovorila. Kada pročitate tako obavljen razgovor možete u njegovu nastavku sudjelovati i Vi putem e-maila: scerjan@fkit.hr

Kruno:

Od samoga osnutka AMACIZ-a pokazala si veliki entuzijazam u okupljanju bivših kolega. Što ti je predstavljalo najveći poticaj za to?

- Dobro se sjećam osnivanja AMACIZ-a u Kristalnoj dvorani hotela Interkontinental 13.veljače 1990., kada je Brankov prijedlog bio oduševljeno prihvaćen. Upravni odbor, svi "mladi" djelatnici fakulteta i gospodarstva, počeli smo zajedno raditi, sastajati se i svaki puta ideje o osnivanju novih sekcije su nadolazile. Tu su bili kolege iz Plive (uvijek Ti Kruno, Ćapeta), iz INE-(Dragičević, Proštenik), Narodnih Novina (Zdravko), a i mnogi drugi. Osnivale su se sekcije: zbor, planinarska, likovna, stručni kolokviji, a počeo je izlaziti i *Glasnik*. Sjećajući se naših početaka odlučili smo našu Godišnju skupštinu vezati uz XVIII. Hrvatski skup kemičara i kemijskih inženjera, koji se održava u Zagrebu od 16.-19.veljače 2003. To će biti prilika da Godišnjoj skupštini prisustvuju i

mnogi članovi AMACIZ-a izvan Zagreba.

Kruno:

U kojoj je mjeri, po tvojem mišljenju, AMACIZ u ovih više od deset godina postojanja ispunio svoju misiju? Molim te kompariraj tvoja očekivanja i ostvarenja, te navedi područje u kojem vidiš najveću mogućnost za poboljšanja. Što još misliš do kraja ovog svog mandata zajedno s Upravnim odborom poduzeti za unapređenje rada Društva ?

- AMACIZ je u potpunosti ispunio svoju misiju njegovanja tradicije Fakulteta, održavanja veze bivših studenata sa Sveučilištem i međusobno, dobru informiranost članova o radu Fakulteta i aktivno uključivanje članova u rad Društva putem sekcija. Posebna briga Upravnog odbora za dobro financijsko poslovanje omogućuje ostvarenje novih zamisli i kontinuirani rad Društva.

Branko:

*U protekle tri godine uspješno si vodila Društvo, koje je ostvarilo važne pomake poput pristanka M.Kaštelan-Macan da preuzme uredništvo *Glasnika*, konsolidiranje rada tajništva i novog Upravnog odbora i dr. Kako vidiš budućnost Društva i svoju ulogu u tome ?*

• Kada sam prije tri godine preuzeila vođenje Društva, znala sam da je "kunst poslije Kunsta biti Kunst". Došlo je do zamora "materijala" u Upravnom odboru, a došlo je i do promjena u gospodarstvu, što se odrazilo na financiranje Društva. Međutim, nadam se da se te promjene nisu osjetile izvan Upravnog odbora. Smatram da trebamo Upravni odbor popuniti mlađim članovima s Fakulteta i iz gospodarstva, ali da i stari članovi trebaju ostati i nastaviti rad u Upravnom odboru, jer je nenadoknadivo njihovo iskustvo. Na zadnjem sastanku Upravnog odbora spomenula sam potrebu osnivanja Sekcije (Kluba) novaka, koji će međusobno naći nove motive okupljanja i izazvati potrebnu transformaciju Društva. Ta ideja je dobro prihvaćena, namjeravm je provesti do kraja, premda mislim da će se prije osnovati Sekcija novaka-penziča, nego Sekcija novaka. Drugi je pomak bolje informiranje članstva putem web.stranice: www.fkit.hr

Drago mi je da je Marija Kaštelan-Macan preuzeila uređivanje Glasnika, a izvrstan je novi način vodenja kolokvija Vere Kovačević uz obavezno prisustovanje novaka. Zbor i dalje reda uspjehe uz novog pročelnika Stjepana Peteja, a sportske susrete uz Antuna Glasnovića organizira i

Zvonimir Matusinović. Velika mi je pomoć u radu tajnica Nevenka Vrbos, a Likovna se pomladila novim članovima uz pročelnici Vesnu Hrust. Planinarska sekциja s pročelnicom Alkom Horvat planinari sve uspješnije. Tijekom mojega mandata očekujem prve pomake u započetim transformacijama Društva, a razmišljam i o "nasljedniku", kojemu će Društvo biti "prva ljubav".

Branko:

Zašto, po Tvojem mišljenju, nastavnici s FKIT tako malo participiraju u radu AMACIZ-a? Što bi trebalo učiniti da se to popravi i da prvenstveno nastavnici shvate koliko su rad i djelovanje AMACIZ-a korisni za život i napredak Fakulteta?

• Pitaj naše nastavnike.

Naglašavam pozitivan stav novaka prema Društvu i njihovo obavezno prisustovanje kolokvijima, a vidaju se i na izletima i crtanju.

Branko:

Cini nam se da je još uvijek prosječna dob aktivne jezgre članstva AMACIZ-a (posebno u nekim sekcijama, Zboru npr.) previšoka. Što poduzeti da se u Društvo privuku srednje generacije inženjera koji su diplomirale nakon 1975?

• Upravo smo mi s Fakulteta na

izvoru novih članova AMACIZ-a, jer Fakultet svake godine napušta šezdesetak diplomiranih inženjera koji formalno postaju naši članovi. Vjerujem da ćemo osmišljenom politikom uz pomoć novaka uspjeti povezati mlađe generacije uz matični Fakultet i Društvo. Smatram da bi preporuka AMACIZ-a trebala biti potpora njihovom zapošljavanju, a AMACIZ bi se trebao brinuti i za njihovo napredovanje u struci i izobrazbi. Mlađim kolegama treba pružiti mogućnost održavanja predavanja o vlastitim postignućima, uključiti ih u pisanje za *Glasnik* i s njima pomladiti Sekcije.

Branko:

Što misliš o današnjoj poziciji našeg Fakulteta u okviru promjena koje se događaju i očekuju u visokoškolskoj nastavi?

• Našem Fakultetu potrebna je vizija razvoja prema dobro organiziranom, modernom europskom Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije i prepoznatljivost na hrvatskom tržištu. Ministarstvo znanosti i tehnologije odobrilo je odabranim sveučilišnim nastavnicima vodenje projekata i zapošljavanje najboljih diplomiranih inženjera na Fakultetu, tako da smo danas sa 60 novaka postali "mladi" fakultet. Nisam sigurna da naši novaci znaju svoju vrijednost, pogotovo svoje mjesto u

obrazovnom procesu Fakulteta. Mislim da je pogrešno stvaranje kolegija prema nastavniku, oni bi se morali stvarati i razvijati prema programima europskih učilišta. Potrebno je permanentno doškolovanje nastavnog kadra na sličnim fakultetima u Europi, uvođenje nastave na engleskom jeziku, stalna briga u edukaciji već završenih inženjera kemijskog inženjerstva i reforma Fakulteta u skladu s europskim trendovima i Bolonjskim dogovorom.

Branko:

Zašto je po Tvojem mišljenju slabi interes kvalitetnih mlađih ljudi za studij na našem Fakultetu, kako je to povezano s percepcijom i stanjem uže nam struke u Hrvatskoj i možemo li putem AMACIZ-a nešto učiniti da se stvari poprave?

- Danas mlađi ljudi žele brzo završiti fakultet uz što manje muke, a da mu završeni fakultet donese određeni položaj u društvu kao i određenu materijalnu dobit. Tehničke fakultete mogu zadovoljiti i završiti samo studenti skloni matematici, fizici ili kemiji. Te uvjete, zahvaljujući programima i njihovoj izvedbi u pojedinim školama, zadovoljava samo 30 % srednjoškolske populacije. Studente, koji upišu drugu godinu Fakulteta treba ozbiljnije prihvati, raditi s njima mentorski i poučiti ih o

svršishodnosti ovog fakulteta. Mislim da bi promocija našeg fakulteta, a tu je i uloga AMACIZ-a, trebala biti agresivnija. Kandidate treba na vrijeme upoznati s našim studijem, koji mora biti prepoznatljiviji na "tržištu" uz stalno naglašavanje velike mogućnosti zapošljavanja. Na burzi rada nema nezaposlenih inženjera kemijskog inženjerstva! Dug je put do stvaranja pravog imidža Fakulteta.

Branko i Kruno:

Osim problema koji su od šireg interesa za članstvo Društva imamo i malo osobnija pitanja. Ponajprije nešto o Tvojem znanstvenom radu, mogućnostima na Fakultetu i željama?

- Raditi znanstveno na Fakultetu dvostruki je izazov. Prvo, sazrijevanje ideje, njezino razvijanje i osmišljavanje proces je pun zanosa, čitanja, eksperimentiranja. Drugi izazov je mogućnost ostvarenja tih ideja, što znači briga od kemikalija do moderne instrumentacije, gdje mnogi posustanu. Od davnih početaka moj znanstveni rad vezan je uz mehanizme ionske izmjene proučavane na različitim materijalima uz primjenu ionske kromatografije. Mislim da smo prvi u Hrvatskoj u znanju vezanom uz ionsku kromatografiju, što nam je

omogućilo i nabavu moderne, sofisticirane instrumentacije. Svoje znanje prenosim mlađim generacijama putem poslijediplomskog studija, škole ionske kromatografije, magistarskih i doktorskih radova. Imam preko 70 radova u časopisima citiranim u CC, preko 30 radova u ostalim časopisima, desetke pozvanih predavanja na kongresima u Hrvatskoj i inozemstvu. Interesantno je da moje znanje najviše koriste zdravstvene ustanove, koje su se uspjele moderno opremiti.

Kruno:

Tvoj doprinos osnutku i radu Likovne sekcije Društva i Galerije AMACIZ-a bio je velik, organizacijski i osobno slikanjem. Kada si spoznala da imaš dara za likovno izražavanje, kada si započela slikati?

Branko:

Prigodom mog odlaska u mirovinu darovala si mi lijepu sliku. Uvjereni smo da bi trebala više slikati i nalaziš li za to vremena?

- Volim slikati od školskih dana i naš profesor-akademski slikar Roca mi je savjetovao da pokušam krenuti na Akademiju. Međutim, tako nešto mojim roditeljima nisam smjela ni spomenuti, jer je poseban šok bila i moja želja za studiranjem. Drago mi je da je osnovana Likovna sekcija, koja danas ima

preko četrdeset članova, dosta mladih osoba. Pročulo se po Zagrebu za dobro vođenu AMACIZ-ovu školu slikanja i lijepo mi je s njima. Posebno mi je drago, što se Branku svida poklonjena slika. Jako teško poklanjam slike, a ako već moram pokušam ih pokloniti posthumno!

Branko i Kruno:

Odgovori, molim Te, na pitanje koje smo Ti, neoprostivo, zaboravili postaviti!

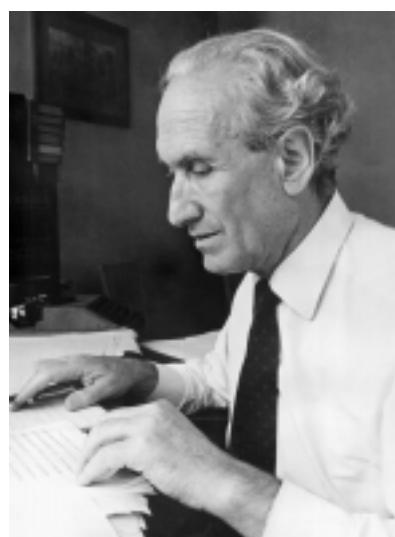
- Moram priznati da sam malo razočarana pitanjima. To nisu Razgovori ugodni, kakve sam vodila s vama dvojicom, a ni razgovor prema novoj koncepciji urednice Glasnika. Nedostaje pitanje o mojoj nastavnom radu, koji ipak smatram najvažnijim i najuspjelijim dijelom svoje službene biografije. Nedostaje mi i mogućnost postavljanja triju želja zlatnoj ribici, a to mi je stvarno neophodno. Svoje želje sam izrekla tišini kompjutorskih tipki. No ostavimo to sve za neki drugi razgovor, možda za pravo druženje uz kavu.

Branko:

Žao mi je ako je naša predsjednica razočarana pitanjima, ali razgovor je ipak postigao svrhu da naše brojno članstvo, koje rjede razgovara s predsjednicom, čuje njezine stavove o pitanjima važnim za Društvo i matični nam Fakultet.

Vijesti iz povijesti

Ovom rubrikom želimo podsjetiti starije i upoznati mlađe članove s velikim imenima našeg studija. Ne želeći se vratiti u prošlost i uživati na starim lоворikama, mislimo da za svaki napredak treba poznavati one koji su nam svojim znanjem, radom i zanosom pomogli da krenemo naprijed.

Rikard Podhorsky (Milano, 28. lipnja 1902.-Zagreb, 21. kolovoza 1994.)

Nastojanjem Odbora za promicanje imena Fakulteta 8. studenoga 2002. svečano je obilježena 100. obljetnica rođenja Rikarda Podhorskog, utemeljitelja kemijskog inženjerstva u Hrvatskoj. Tom prilikom predstavljena je i knjiga iz novopokrenute fakultetske edicije "Istaknuti profesori" o životu i djelu R. Podhorskog, a uzvanici koji su se u velikom broju okupili u Velikoj predavaonici na Marulićevu trgu br. 19. s pozornošću su odslušali pozdravna slova među kojima je najzanimljivije bilo ono B.

Kovačevića, autora knjige Slučaj zagrebačkih revolucionara, te kratka izlaganja M. Hraste o R. Podhorskem kao vizionaru i modernizatoru našeg studija, M. Kaštelan-Macan, koja je govorila o Podhorskem kao popularizatoru znanosti i struke te D. Štefanovića koji se osvrnuo na njegovo pionirsko enciklopedijsko djelovanje u nas. Svojim sjećanjima pridružili su se profesori M. Bravar, I. Esih, A. Šolc, V. Muljević te sin profesora Podhorskog, I. Podhorsky upotpunivši tako sliku o tom svestranom čovjeku. Rikard Podhorsky diplomirao je 1925. na Češkoj visokoj tehničkoj školi u Pragu, od 1926. radi kao asistent Franje Hanamana, a od 1945.-52. redoviti je profesor i dekan Tehničkog fakulteta. Doktorirao je 1931. poslije studijskog usavršavanja na pariškom Faculté du Sciences. Uklonjen je sa Sveučilišta 1952. zbog zalaganja za njegovu autonomiju i nastavio raditi u Institutu za lake metale u Zagrebu, da bi od 1959. do umirovljenja bio glavni urednik Tehničke enciklopedije Leksikografskog zavoda.

Njegove zasluge su višestruke i nemjerljive. Uvevši kemijsko inženjerstvo kao temeljnu znanstvenu disciplinu u nastavu približio je naš studij svjetskim trendovima. Kao jedan od utemeljitelja današnjeg Hrvatskog kemijskog društva i Hrvatskog društva kemijskih inženjera te dugogodišnji urednik i suradnik stručnih časopisa promicao je struku i educirao generacije kemijskih inženjera koji nisu imali prilike pratiti zbivanja na međunarodnoj sceni. Uklanjanje s Fakulteta ga je pogodilo, ali nije obeshrabriло. Uteteljio je i koncipirao Tehničku enciklopediju, jedno od kapitalnih dijela naše leksikografije. Rehabilitaciju je doživio primanjem nagrade za životno djelo 1972., 1992. matični ga je Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije proglašio počasnim profesorom, a 1994. je u povodu proslave 75. obljetnice tehničkih fakulteta javno rehabilitiran i dodijeljena mu je tek utemeljena nagrada "Fran Bošnjaković" za doprinos razvoju i promicanje tehničkih znanosti.

Predstavljajući Vam njegovo djelo pridružujemo se nastojanjima da današnje generacije upoznaju život svojih predhodnika i shvate kako entuzijazam i pošteni odnos prema radu zaslužuje poštovanje i ostavlja trag u povijesti.

Uredništvo

OBLJETNICE

Ove se godine prisjećamo još nekih godišnjica vezanih uz profesore našeg studija. Ističemo ih sa zahvalnošću:

90. obljetnica rođenja Viktora Hahna (1912.-1970.), dugogodišnjeg profesora organske kemijske;

100. obljetnica rođenja Karla Webera (1902.-1978.) nasljednika Ivana Plotnikova na katedri fizikalne kemijske;

110. obljetnica rođenja Matije Krajčinovića (1892.-1975.), utemeljitelja Zavoda za organsku kemijsku tehnologiju;

20. obljetnica smrti Ivana Lovrečeka (1918.-1982.), nasljednika R. Podhorskog u Zavodu za anorgansku kemijsku tehnologiju;

15. obljetnica smrti Petra Sabioncella (1906.-1987.), dugogodišnjeg profesora anorganske kemijske tehnologije;

5. obljetnica smrti Branka Lovrečeka (1920.-1997.), utemeljitelja Zavoda za elektrokemiju

Pogled u budućnost

Ova je rubrika protuteža prethodnoj i u njoj ćemo nastojati prikazivati nove ideje bilo da je riječ o nastavi, znanosti ili struci. Uz Vašu pomoć vjerujemo da nam ne će uzmanjkatи materijala.

Razvoj sustava kvalitete u hrvatskom visokom školstvu

Želja za boljom međunarodnom suradnjom hrvatskih sveučilišta, za uspostavljanjem svrshodnijeg sveučilišnog ustroja, kompetitivnijim nastavnim programima te većom mobilnosti studenata i profesora rezultirala je spoznajom o potrebi uvođenja sustava kvalitete u visoko školstvo. Taj opsežan i zahtjevan zadatok poduprt je Tempus projektom koji je predložila i osmisnila današnja rektorica Sveučilišta u Zagrebu, prof. dr. sc. Helena-Jasna Mencer.

Postojeći Zakon o visokom školstvu ne zadovoljava potpuno kriterije sustava kvalitete. Struktura sveučilišta je neprimjerena, a mehanizmi vrednovanja kvalitete nepotpuni. Politika informiranja javnosti i promicanja sveučilišnih vrednota je u zametcima. Mobilnost studenata, ne samo na međunarodnoj i nacionalnoj razini, nego i unutar jednog sveučilišta pa i jednog fakulteta, praktički ne postoji zbog krutih fakultetskih pravila i granica. Dobro osmišljen i prihvaćen od

akademske zajednice sustav kvalitete u visokom školstvu morao bi promicati politiku upravljanja kvalitetom, ali i procjenjivanja kvalitete nastave, sposobljenosti nastavnika i prepoznavanju izvrsnosti.

Ponešto je već učinjeno, uveden je europski sustav bodovanja (ECTS) koji omogućuje fleksibilniji prijelaz sa sveučilišta na sveučilište diljem Europe, radi se na ujednačivanju kriterija za napredovanje u zvanju. Ali još uvjek se dovoljno pozornosti ne posvećuje najkvalitetnijima, na kojima počiva razvoj sveučilišta, gospodarstva i društva u cjelini. Stoga se očekuje da će ova nastojanja sveučilišne zajednice poduprijeti i država putem Ministarstva znanosti i tehnologije i Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje te da će naša sveučilišta za koju godinu osigurati dignitet svojim profesorima i kvalitetniju nastavu studentima.

MKM.

DIPLOM

STREBNOU MEDALJU

v mezinárodní soutěži pěveckých sborů

**MUNDI CANTANT SUPERIOR
OLOMOUC 2002**

Konané v rámci 700. ročníku festivalu Svátky písni Olomouc
dokáví

KATEGORIE F3 SUPERIOR
CHEMICAES INGENIARIAE ALUMNI Zagreb (HR)

Olomouc 6. června 2002

Iz rada sekcija

Aktivnosti naših sekcija neiscrpno su vrelo informacija, bez kojih *Glasnik* ne bi ni funkcionirao. Naši "dopisnici" pokazuju da uz pjevanje, slikanje, planinarenje ili trčanje za loptom, znaju i zanimljivo pisati. Nije li to ideja za još jednu sekciju?

Akademski zbor *Chemicae Ingeniariae Alumni*

SREBRNA MEDALJA NA MEĐUNARODNOM NATJECANJU ZBOROVA U OLOMOUCU, ČEŠKA

Članovi Akademskog zbora *Chemicae Ingeniariae Alumni* i njihova dirigentica Iva Juras sudjelovali su od 6. do 9. lipnja ove godine na velikom međunarodnom natjecanju zborova *Mundi Cantant Superior* u moravskom gradu Olomoucu, Češka. U velikoj konkurenciji sa zborovima iz 16 zemalja Europe i Azije (od Islanda do Filipina), zbor *Chemicae Ingeniariae Alumni* osvojio je, u kategoriji mješovitih zborova, vrlo zapaženu srebrnu medalju. Zbor je na natjecanju u Olomoucu održao dva koncerta. Jedan u petak, 7. lipnja, u Dominikanskoj crkvi, a drugi u subotu, 8. lipnja, u filharmonijskoj dvorani Reduta. Na prvom su koncertu izvedene skladbe sakralnog ugođaja, primjerenoj prostoru: ○ salutaris Hostia (Pierre de la Rue), In Dir ist Freude (Johann S. Bach), Ave Maria (Ivan pl. Zajc), Laudate Dominum (Josip Požgaj), Agnus Dei (Stjepan

Horvat), Pater Noster (Giuseppe Verdi).

U programu drugog koncerta bile su izvedene sljedeće skladbe: Molitva (Franjo Dugan ml.), Ave Maria (Anton Bruckner), kao obavezna skladba; zatim Bogorodice djevo, radujsja (Sergej Rahmanjinov) i Otče naš (Branko Starc).

Oba su koncerta bila odlično primljena od publike, ali što je također jako važno, od prosudbene komisije, koja je zboru dodijelila srebrnu medalju, s 84 od mogućih 100 bodova. Ovo gostovanje omogućili su sponzori, kojima zbor i na ovaj način zahvaljuje: Ured za kulturu grada Zagreba, tvornica PLIVA d.d.-Zagreb i drugi.

Kruno Kovačević

SEZONA ZAVRŠENA SVEČANIM MISAMA I KONCERTIMA U VARAŽDINU I OLIMJU

Na kraju uspješne sezone, prve pod vodstvom dirigentice Ive Juras, naš je Zbor sudjelovao u misnim slavljima u Varaždinu i Olimju (Slovenija). Najprije je, u subotu 15. lipnja 2002., u Varaždinskoj katedrali Uznesenja Marijina održan "Te Deum", misa zahvalnica za studente, profesore i dekane varaždinskih fakulteta i veleučilišta. Misu je predvodio varaždinski biskup msgr. Marko Culej, a izvedena je "Misa Simplex" Albe Vidakovića. Odmah poslije mise Zbor je održao kraći koncert sakralne glazbe. Izvedena su djela Franje Dugana ml., Antona Brucknera, Sergeja Rahmanjinova, Branka Starca, Pierre de la Ruea, Johanna Sebastiana Bacha, Ivana pl. Zajca, Josipa Požgaja, Stjepana Horvata i Giuseppea Verdija. Unatoč lijepoj pripremi i ozračju akustične barokne isusovačke crkve, pjevačima je zasmetao relativno mali odaziv varaždinskih studenata i profesora. Ugodaj je donekle popravio biskup Culej, koji se nakon mise lijepim riječima zahvalio Zboru i upoznao nas s povijesti crkve i biskupije. Iza podne cijeli je zbor bio pozvan u Presečno, kod članova zbora Ane i Marijana Meštrića, gdje smo uz jelo, piće i šetnje lijepim vinogradima oko njihove klijeti

proveli cijelo poslje podne. Oni pak, kao i proteklih godina, pokazali su se savršenim domaćinima, kojima iskazujemo veliku zahvalnost. Već tjedan dana kasnije, u nedjelju 23. lipnja, Zbor je ponovio praktički isti program u pavlinskoj crkvi u Olimju, u Sloveniji. Posjećenost je bila mnogo bolja, a i publika je znatno angažiranije i s pažnjom poslušala naš koncert. Od gvardijana smo iza toga doznali o povijesti crkve i priljubljenog mu dvorca, sada samostana. Bez želje da ponavljamo izrečene činjenice, dovoljno je reći da su nakon burnih stoljeća djelovanja, ukidanja, prenamjene itd., crkva i samostan nedavno prekrasno obnovljeni. Gvardijan je uložio veliku volju i energiju pokazujući nam svaki kutak i crkve i samostana, a zatim nas je počastio lokalnim specijalitetima. Posebno nas se dojmila stara ljekarna i po boćica "ljekovite" rakije, koju je svaki pjevač dobio na dar. Razveselio nas je i njegov javni poziv da dođemo ponovo, prve nedjelje mjeseca prosinca, na godišnji blagdan Slovenski su nam susedi pokazali kako

se u pitomom kraju u okolini crkve može organizirati "kmetijski" turizam, uzgajalište jelena, obiteljska tvornica čokolade, te ponuditi "vještičin klanac" i slične atrakcije. Kada smo se svega toga nauživali, ručali u pivnici kod Hallera, vrućim smo se autobusom uputili put Zagreba. Ovo gostovanje u Olimje s velikom je željom i voljom organizirao Stipe Petej. Hvala mu.

Pravi kraj ipak je bila tradicionalna promocija netom diplomiranih studenata našega fakulteta, u subotu, 29. lipnja. Iako prorijeđeni, jer mnogi su pjevači već bili pobegli od zagrebačke vrućine na more, izveli smo hrvatsku i akademsku himnu, te dvije skladbe (Zajčevu Ave Maria i Händelovu Canticorum Jubilo). Po reakciji promoviranih inženjera i njihovih roditelja i prijatelja osjetili smo da smo im svojim pjevanjem ovaj dan učinili još malo svečanijim. Sretni oni, a i mi zadovoljni, uputili smo se na zaslужeni godišnji odmor.

Kruno Kovačević

Samostan i crkva u Olimju

Naše srebro zlatnog sjaja

Olomouc je prekrasan grad s oko 100.000 stanovnika u kojemu je tijekom našeg boravka četiri dana i noći padala kiša, što nam nije pokvarilo dobro raspoloženje i volju da ga vidimo i upoznamo. Doživjeli smo ga kao gradić trgova, spomenika, dvoraca, crkava, katedrala, muzeja i parkova. Sama činjenica da su ga, u danas već davna vremena, Habsburgovci koristili za svoje odmore (od politike, tračeva, preljuba i ostalog) govori o njegovim blagodatima.

Nitko nije odolio slikanju sa spomenikom Sv. Trojstvu na središnjem trgu, a svima nam je u trajnom sjećanju ostao dvorac Bouzov, koji smo razgledali izvana i iznutra, a u kojem je tog kišnog dana jedan češki par izrekao svoje "da", pa smo zadivljeni gledali svate u ljetnim oblekama kako se smiješe fotografima dok su se ženama dekoltei nakostriješili i poplavili. I nehotice smo jače pritegnuli svoje tople vindjakne. Oduševila nas je i crkva Sv. Morica na toranj koje smo se popeli uskim, mračnim, zavojitim stepenicama (preko 300), ali se isplatilo zbog pogleda na čitav grad, koji nam je "puknuo" pred očima. U crkvu na Biskupskom trgu uvest će Vas domaćini s naročitim ponosom, jer se u njezinu

sklopu nalazi i mali muzej misionara u kojemu posebno mjesto zauzima dio posvećen Majci Tereziji.

Osim kulturno-povijesnih spomenika upoznali smo i modernije ustanove poput restauracija, slastičarnica i naročito pivnica. Jer, kako bi bilo posjetiti Češku, a ne popiti koji krugl češkog piva.

Naravno, nismo bili smješteni u samom Olomoucu, nego 20-ak km udaljenom mjestušcu Litovel i to u đačkom domu, koji me je neodoljivo podsjetio na studentske dane u domu "Stara Sava" ili "Moša Pijade" kod Džamije. Samo, što se mora priznati, ova generacija ima kvalitetnije sprejeve i flomastere, pa se literarni radovi na zidovima, vratima i ormarama bolje drže nego u moje doba. Sobe su bile četverokrevetne i obvezno s barem jednim krevetom na "katu". Blaga, Tajana i ja bile smo sretne da imamo Anitu, pa je taj problem u našoj sobi bio uspješno riješen. Sanitarije, po jedna prostorija na katu, bile su za divno čudo prilično čiste, što je unijelo još jednu notu zadovoljstva smještajem.

Sreću i zadovoljstvo nismo, međutim, imali s dodijeljenom nam vodičicom Alenom, koju smo od milja nazvali Smušenjka i koja je inače bila zgodna curica, ali s njezinim vođenjem

nam je bilo skoro gore nego bez njega. Biser joj je bio kada je kao domaćin odvela naš autobus u zabranjeni smjer, pa smo preko sat vremena pregovarali s policijom i na kraju po torbama i džepovima skupljali krune za kaznu kako bi nas pustili dalje na jednu večericu u pivnicu, a svi su izgledi bili da ćemo zakasniti. To nam se i dogodilo, pa smo večerali sireke i feferone (hvala Marijanu) i to zalili "Kozel" pivom u jednoj zgodnoj "prčvarnici". No ja sve okolo naokolo, a ono najvažnije?! Ono zbog čega je Zbor *Chemicae ingeniariae alumni* i došao u Olomouc na taj Međunarodni festival zborova!? E, to je poglavje za sebe. Naime, imali smo dva nastupa. Jedan je imao karakter koncerta i održan je u crkvi pri Dominikanskom samostanu. Koliko sam uspjela zamijetiti crkva baš nije bila puna, pa sam se silno začudila kako nam tako malo publike tako jako plješće. Mora da smo im se jako dopali. Natjecateljski dio bio je njihovom "Lisinskom", dakle koncertnoj dvorani, gdje smo nastupili u kategoriji F3-superior. Dali smo sve od sebe i silazili s pozornice uvjereni da smo bili bar dobri. Slušajući naše konkurenте bivali smo sve zadovoljniji sve dok nisu naišli Filipinci i pokvarili sve naše "zlatne" snove. Dakle, što su ti izvodili!!! Sad su fićukali kao

ptičice, pa su rikali kao divlje zvijeri, pa su izazvali silnu grmljavinu pomoću limova. Bilo je tu solo pjevanja, dueta, pa same žene, pa samo muški, ali sve u nekoj neobjasnjivoj harmoniji. Zaista, ostavili su nas bez daha. Bilo je to nešto sasvim drugčije od svega ostalog, a izvedeno vrhunski i profesionalno. Znali smo da su izvan svake konkurenčije. Proglašenje rezultata u Žimnom stadionu potvrdilo je naša predviđanja da će Manilci osvojiti sva prva mjesta. Ali, ostvarile su se i naše potajne želje i očekivanja i to u vidu DRUGOG mjesta i SREBRNE medalje. Gotovo nismo mogli vjerovati, jer su nas u našem Zagrebu, na domaćem natjecanju zborova održanom dva mjeseca ranije rangirali nisko, dodijelivši nam "plaketu za sudjelovanje". A konkurenčija je u Zagrebu bila daleko slabija. Sad nam tek nisu jasni naši domaći kriteriji! Ne moram ni reći da našoj sreći nije bilo kraja. Svi su fotoaparati snimili nas, našu dirigenticu lvu, našu srebrnu medalju i diplomu. Veselje je doseglo kulminaciju na Společenskoj (oproštajnoj) večeri. Plesalo se do kasno u noć, a onda je trebalo krenuti na spavanje, jer nas je sutradan očekivao 12-ak sati dug put do Zagreba. A tek kad smo se uvečer pojavili u Pierottijevoj!! Ovacije!

Transparenti! Čestitanja! Poljupci! Ma, nešto za vječno sjećanje. Doduše, transparente (na formatu A2) nosile su naše Kaštelanke, a ovacije su izvodili muževi i žene koji su dočekali svoje mile i drage. Ali mi smo se osjećali kao četrdesetak Kostelića, koji su se upravo vratili sa svjetskog prvenstva!

Elvira Božičević

Članovi Zbora poslije uspjeha u Olomoucu

Novi Odbor Zbora

Sredinom rujna Zbor je nastavio s redovitim probama. Napravljen je ambiciozni program za sljedeću sezonu, a nakon godine dana "prelaznog Odbora", u kojem su bili Mladen Brajdić, pročelnik, te Lucija Kaštelan-Kunst, Maja Petković, Jasna Rukavina, Duško Štefanović, Stojan Trajkov i Kruso Kovačević, provedeni su izbori za novo vodstvo Zbora. Na listi je bilo 7 kandidata, a biralo se 5 članova. Novi odbor čine: Stjepan Petej, pročelnik, te Karolina Zavišek, Jasna Rukavina, Maja Petković i

Vera Stasenko. Upućujemo javnu zahvalu pročelniku Mladenu Brajdiću i ostalim članovima na dosadašnjem radu, a Stjepanu Petetu i novim članovima Odbora želimo mnogo uspjeha u budućem vođenju Zbora.

Upravni odbor AMACIZ-a

Planinarska sekcija

Godina 2002. donijela je smjenu u našoj planinarskoj sekcijsi. Dosadašnji vrlo uspješni pročelnik planinarske sekcijsi dr. sc. Emir Hodžić oprostio se od nas na izvrsno organiziranom izletu u ožujku ove godine u okolicu Krapine, pa je na Godišnjoj skupštini AMACIZ-a koordinacija izleta povjerena meni.

Da Vam se predstavim: ja sam Alka Horvat, radim u Zavodu za analitičku kemiju Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije i dugogodišnji sam planinar, premda do sada nisam organizirala izlete. Sada sam dobila tu priliku i vjerujte da to nije jednostavan zadatak. Dr. Hodžiću idu sve moje pohvale.

Prvi izlet na Medvednicu vodio je profesor Kunst. Plan izleta: Mihaljevac-donja stanica Žičare-Hunjka-Goršćica. Zbog nesklonog vremena nekoliko puta smo otkazivali i premještali datum izleta u nadi da će sljedeća nedjelja biti ljepša. Konačno, 21.travnja 2002., premda je nedjelja opet osvanula kišna, izlet je obavljen. Na moju početnu žalost bio je dosta osebuhan. Pojavilo nas se petero, a dvije planinarke (priznajem da sam i ja bila jedna od njih) nisu ni krenule na izlet. Put Hunjke odlaze predsjednica društva profesorica Cerjan, kolegica

Brečević s Rudjera i voditelj izleta dr. Kunst. Tako smo ostvarili svoj prvi PBV izlet. Vrijeme je najsmjelijima bilo blagonaklono pa je dan bio kao stvoren za planinarenje, ni prevruć ni prehladan. Idući izlet bio je najavljen za nedjelju 19.svibnja 2002. išlo se vlakom do Podrute, a onda prema Ivančici, ali samo do Lujčekove hiže pod Pokojcem. Vođa izleta sam ovaj puta ja. Dan opet obećava kišu koja visi nad gradom. Baš nemamo sreće. Početna točka: aula Glavnog kolodvora; ne dolazi nitko. U poslijednji trenutak pada mi na pamet da me je predsjednica društva pitala staje li vlak na Zapadnom kolodvoru. Jurim izbezumljeno na šalter kupiti kartu do tog stajališta i na ulazu vlaka u stanicu začujem poziv: Alka!. U vlak ulaze profesorica Cerjan i kolegica Brečević. U smijehu i zafrkanciji počinje još jedan PBV izlet. Sigurno ste se dosad već

zapitali kakvi su to PBV izleti? Pa to je očito; Predsjednica AMACIZ-a, kolegica Brečević i Voditelj(ica) izleta, a izleti su uvijek super. Super vrijeme, super ljudi, super poznanstva. Treći naš izlet organiziran je zajedno s HPD "Kapela". Odveo nas je na obronke Dilj-gore u goste HPD "Dilj-gora" iz Slavonskog Broda. Išli smo autobusom, skupilo nas se ovom prilikom jedanaest iz AMACIZ-a, ako ne računamo i planinare Kapele koji su i naši članovi. Izlet je bio vrlo uspješan. Bilo je naporno, bilo je vruće, bilo je veselo. Osim toga izlet je imao i svoju kulturno-povijesnu notu za koju se pobrinula kolegica Ranka Štern, o čemu će sama napisati nekoliko riječi. U međuvremenu planiram internet stranicu na kojoj bi bile dostupne obavijesti o izletima, telefonski brojevi i e-adrese za sve informacije o našim aktivnostima. Nadam se i pokoja slika s naših izleta.

S izleta na Dilj-goru

Dragi planinari i ostali članovi AMACIŽ-a pozivam Vas na suradnju. Ako imate ideju o ponekom izletu javite se. Javite se i ako imate hrabrosti voditi koji PBV ili masovniji izlet. Ako imate digitalni fotoaparat ponesite ga na izlet, fotografije ćemo objaviti na internetu da svi vide kako nam je bilo super. Ako imate bilo kakve ideje u vezi s planinarenjem u našoj sekciji, javite se. Svaka sugestija je dobrodošla. Pomozite mi proširiti plan budućih izleta! Javite se na adresu planam@fkit.hr ili na telefon 01/45-97-207

Vaša koordinatorica izleta

Alka Horvat

Rektor Gjuro Pilar, ljubitelj planina

G. Pilara ZAGREB

Na izletu Planinarske sekcije na Dilj goru u lipnju 2002. predala sam u Domu Gjure Pilara u ime Planinarske sekcije gospodinu Miji Šošu kopiju fotografije dr. Gjure Pilara,

prema kojoj je izrađen njegov rektorski portret izložen u auli Sveučilišta i kopiju njegova "osobnog izkaza" koji je svojeručno potpisao 15. travnja 1893. Umro je 19. svibnja iste godine i pokopan na zagrebačkom Mirogoju. Gjuro Pilar rođen je 22. travnja 1846. u Brodu na Savi (danas Slavonski Brod). Studirao je na preporuku Andrije Torkvarta Brlića i uz potporu biskupa Strossmayera na "sveučilištu bruseljskom" te doktorirao 1868. Od 1870. djeluje u zemlji najprije kao pristav Narodnog zemaljskog muzeja. Bio je jedan od osnivača i autor pravila "društva za lažnju po gorah", odnosno Hrvatskog planinarskog društva, utemeljenog 1884. Od 1873. dopisni je član Akademije, a od 1875. redoviti. Iste godine izabran je za redovitog profesora mineralogije i geologije na tek osnovanom Sveučilištu Franje Josipa I. u Zagrebu. Znatan je njegov prinos istraživanja potresa u nas. U prikazu zbivanja vezanih uz zagrebački potres 9. studenoga 1880., Pilar ga - na temelju prvog regionalno-geološkog prikaza Medvednice - dovodi u vezu sa strukturnim odnosima izazvanim lomljenjem kamene kore zbog dinamike užarene Zemljine nutrine. Prvi doktorat iz prirodnih znanosti na zagrebačkom Sveučilištu pod njegovim je mentorstvom

postigao 1881. Mijo Kišpatić naš poznati mineralog i petrolog. U novoosnovanom Hrvatskom naravoslovnom društvu (1885.) Pilar je bio prvi podpredsjednik. Za rektora u akademskoj godini 1884./85. izabran je 22. lipnja 1884. u složenim okolnostima radi suspenzije njegova prethodnika prof. Blaža Lorkovića koji nije htio provesti istragu protiv studenata zbog izgreda pred kemijskim laboratorijem. Zalaganjem prof. Pilara suspenzija je ukinuta, pa je Lorković obavljao dužnost prorektora. Prof. Pilar je u dva mandata bio dekan Mudroslovnoga fakulteta. Pilar je kao istraživač svoja intelektualna dostignuća usmjerio prema rješavanju znanstvenih i stručnih problema Domovine, a kako je Hrvatska mala zemlja znanstvena područja s regionalnim predznakom imala su i imaju naglašeno značenje. Iz ovoga kratkog pregleda jasno je zašto je planinarski objekt na Dilj gori dobio ime po slavnom prirodoznanstveniku rođenom u Slavonskom Brodu i zašto smo kolege planinare iz Slavonskog Broda - a ovim putem i čitatelje Glasnika - željeli upoznati s dijelom dokumenata iz arhive Sveučilišta, uglavnom nepoznatih široj javnosti.

Ranka Franz-Štern

Rad Likovne sekcije i Galerije AMACIZ u 2002. godini i planovi za sljedeću godinu

Sredinom rujna, kao prvi nagovještaj jeseni, iz Male predavaonice na Marulićevom trgu 19 započinje se širiti miris slikarskih boja. Na klupama se nađu kolačići i voće, znak dobrodošlice koju članovi Likovne sekcije AMACIZ upućuju jedni drugima, radujući se ponovnom druženju.

Prva prigoda za okupljanje bio je, međutim, rođendan prof. Aleksandera Forenbachera, za stare članove Saše, u njegovu gostoljubivu domu, u društvu drage mu supruge Mire. S poštovanjem i znatiželjom upoznali smo njegov slikarski naslonjač, štafelaj, slike u nastajanju, stare obiteljske fotografije, planove za budućnost.....Bilo je ugodno i veselo čavrljati s to dvoje prekrasnih ljudi; nakratko smo zaboravili na vrijeme u kojem živimo. Želimo, Saša, još puno takvih druženja!

S proslave rođendana prof. A. Forenbachera

Četvrtak poslije podne je naš dan i nastavljamo tamo gdje smo stali ljetos, iako je većina članova Sekcije marljivo slikala cijelo ljetno. Očekuju nas i izložbe u Galeriji AMACIZ. Krajem listopada druženje s križevačkom skupinom autora na izložbi "Križevački likovni zapisi". Plod je to sudjelovanja članica Likovne sekcije AMACIZ u radu likovne kolonije posvećene izgradnji srušenog tornja crkve Sv. Petra u Orekovcu, Križevci, srpanj 2002.

Zatim slijedi izložba "In memoriam" Mihaela Tkalčeca, jednog od osnivača Galerije i Sekcije i njenog prvog pročelnika. Svima draga osoba na koju se uvijek moglo osloniti, umjetnik istančana ukusa i profinjene duše koju otkrivaju njegovi akvareli.....Vrlo nam nedostaje!

U siječnju ćemo se izložbom prisjetiti i drage Zdenke Stiplošek koja nas je napustila nedavno. Tiha i mirna, omiljena među studentima, slikarica od djelinstva, omiljena članica naše Sekcije od njena osnutka, sa svojim je slikama uvijek s nama.

Na redovitu godišnju izložbu Sekcije u veljači 2003. nadovezat će se samostalne izložbe članova naše Sekcije i gostiju Galerije, ali o tome više riječi u idućim brojevima Glasnika.

Zajubljenice u Lošinju, predsjednica AMACIZ-a, Štefica Cerjan Stefanović i članica naše Sekcije Tanja Pompe priredit će zajedničku izložbu "Lošinjski akvareli" u galeriji "Montenegrina". Bit će to uskoro, u već sumornom studenome ove godine, pa se veselimo sunčanom ozračju te izložbe.

A što se zbivalo prije ljeta? "Njeni pejsaži (naročito jedrilice) toliko su impresivni i dokazuju da je Branka Kopeti izgradila svoj vlastiti stil koji znatno nadmašuje uobičajeno realističko gledanje. Isto se može reći i za njena djela koja prikazuju sakralnu arhitekturu (npr. Zagrebačku i Šibensku katedralu) koja dokazuju da ova slikarica znalački svladava karakteristike svih arhitektonskih stilova i dočarava sakralni značaj sadržaja svih likovnih ostvarenja" riječi su koje je za

svog života napisao prof.dr. Antun Bauer, likovni znalac i promicatelj amaterskog likovnog stvaralaštva o radu poznate amaterske slikarice, profesorice matematike, Branke Kopeti. U svibnju ove godine prostore galerije AMACIZ ispunila su njena svima znana jedra, portalni i interijeri crkava, zanimljivi portreti od kojih će jedan krasiti prostorije FKIT-a. Brankinoj izložbi prethodila je godišnja izložba Sekcije u veljači i samostalna izložba naše nove pročelnice Sekcije, Vesne Hrust. Osobe vedre naravi, jednostavne, kreativne, uvijek spremne da pomogne. Što misli o njenu stvaralaštvu naš voditelj Aleksander Forenbacher, Saša?

Pogledajmo ulomak iz kataloga izložbe:

"Kad pogledamo sliku ili crtež Vesne Hrust, prvo nam "udari u oči" izvjesna žestina izraza, koja se očituje i u oblikovanju i u boji, na prvi pogled vidimo da je slikarica spontani ekspresionist.

Sloboda izraza na neki način prikriva vrsnoću i cjelovitost oblikovanja, koju otkrivamo tek kad prodremo pod površinu prvog dojma.

S izrazitim oblicima, danima suverenim zamahom, u skladu je zvučna, muzikalna boja (načas je to treštanje trublje, načas suptilni pijev flaute (bez distoniranja).

Uvijek ti oblici i "zvuci" proizlaze iz potrebe slikarice da izrazi svoju fascinaciju, svoje oduševljenje vidjenim i doživljenim."

Ne govori li to dovoljno o Vesni?

I na kraju, sudjelovanje članova Sekcije na izložbama i likovnim kolonijama u drugim prostorima. Najprije o skupnoj izložbi članova Sekcije, "Aktovi-studije". Članovi Sekcije Zoran Munjin i Tanja Pompe nahodali su se gradom tražeći prostor u kojem bismo priredili tu izložbu.

Zanimljivo? Da, jer mnogo govori o hipokriziji; posebice kad se na kioscima s tiskom neskriveno pokazuju obnažene ljepotice u najrazličitijim, često neukusnim pozama! Naša je izložba našla svoje mjesto u čitaonici knjižnice "Vladimir Nazor" u Zagrebu. Lijepa izložba, plod jednogodišnjeg studiranja akta gospode Zdenke (profesionalnog slikarskog modela), jedne od najtežih disciplina na studiju slikarstva. I umjesto komentara, citirajmo prof. Forenbachera:

Jedno je razmišljati racionalno, djelovati "korisno", drugo ovladati svojom senzacijom, osluškivati glas svoje intuicije.

Naše racionalno i svjetovno (čitaj materijalističko) vrijeme favorizira "vanjskog čovjeka akcije" (dakako praktične, utilitarne akcije).

Zanimljivo je da i u takvom vremenu, evo i među nositeljima

utilitarizma ima ljudi koje korisno djelovanje ne zadovoljava potpuno. Čovjek je još uvijek univerzalno biće, i uz zadovoljavanje fizičkih i materijalnih potreba, bar povremeno nastoji zadovoljiti i potrebe svog duha. O tom svjedoči i ova izložba crteža akta Likovne sekcije AMACIZ-a.

Postoji dakle zbiljska ljudska potreba koja opravdava postojanje amaterizma.

Jer, talent je još uvijek široko posijan, službene ustanove ne obuhvaćaju sve darovitosti. I to opravdava amaterizam.

Koju je razinu, gledajući općenito, ova izložba dosegla neka svatko prosudi po svom osjećaju. Ona je opravdana. U planu nam je izložbu, koju je Zoran zamislio i ostvario kao multimedijalni događaj, ponoviti u još jednom izložbenom prostoru. Nadamo se da ćete je posjetiti.

Vera Glavić održala je samostalnu izložbu u galeriji "Montenegrina" u Zagrebu, posvećenu njenoj rođnoj Boki.

U priloženom izyještaju naći ćete podatke o sudjelovanju ostalih članova Sekcije u radu likovnih kolonija u dobrovorne svrhe.

I IZVJEŠTAJ O RADU LIKOVNE SEKCIJE I GALERIJE AMACIZ

1. IZLOŽBE U GALERIJI AMACIZ:

1. Samostalna izložba VESNE HRUST, članice Likovne sekcije AMACIZ

16. siječnja do 16. veljače

2. Redovita skupna izložba slika članova Likovne sekcije AMACIZ

22. veljače do 01. travnja

3. Samostalna izložba BRANKE KOPETI, članice Grupe 69 i Društva likovnih umjetnika Hrvatske

03. travnja do 31. svibnja

4. Planom rada za 2002., do kraja godine predviđene su još sljedeće izložbe:

* Samostalna izložba IRENE LUKIĆ, članice Likovne sekcije AMACIZ

02. listopada do 11.

studenoga

* "In memoriam" samostalna izložba MIHAELA TKALČECA

15. studenog do 31. prosinca

2. IZLOŽBE ČLANOVA LIKOVNE SEKCIJE U DRUGIM IZLOŽBENIM PROSTORIMA

1. Samostalna izložba VERE GLAVIĆ, članice Likovne sekcije AMACIZ

Galerija "MONTENEGRINA", Vinogradска 17, Zagreb

16. svibnja do 30. svibnja 2002.

2. Skupna izložba članova Likovne sekcije AMACIZ "AKTOVI I STUDIJE", crteži čitaonica knjižnice "Vladimir Nazor", Vatrogasna 6, Zagreb 27. lipnja do 11. srpnja 2002.

3. Sudjelovanje na skupnim izložbama, SILVERIJA PRPIĆ, Tri skupne izložbe u organizaciji "Petri Art" Galerija "Podravka", Koprivnica; "Hrvatski dom" Kostajnica; Galerija "Krsto Hegedušić", Petrinja, lipanj do rujan 2002.

4. Sudjelovanje članova Likovne sekcije AMACIZ u radu likovnih kolonija u dobrovorne svrhe (za izgradnju srušenog tornja crkve Sv. Petar Orehovec kod Krževaca)

* Danka Šalek, Nada Stubičar, Štefanija Šimunić, Vesna Hrust, Nina Hebrang Kos, Irena Lukić, Nada Vojnović Mušić srpanj 2002.

* Snježana Babić, Tanja Pompe, Štefanija Šimunić, Likovna kolonija "100 umjetničkih djela za 100 deficitarnih struka" organizator: Hrvatska obrtnička komora Tkalčićeva 70, Zagreb lipanj 2002.

* Silverija Prpić Likovna kolonija za obnovu gimnazije u Petrinji Gimnazija u Petrinji, veljača 2002.

Likovna kolonija za pomoć stradaloj djeci organizator Općina Topusko u

sklopu Crvenog Križa, svibanj 2002.

* "Lošinjski akvareli", zajednička izložba ŠTEFICE CERJAN-STEFANOVIĆ i TANJE POMPE 11. studenoga 2002., Galerija "Montenegrina"

II PLAN RADA GALERIJE I LIKOVNE SEKCIJE AMACIZ ZA 2003.

1. "In memoriam", Samostalna izložba ZDENKE STIPLOŠEK, članice Likovne Sekcije AMACIZ

siječanj/veljača

2. Redovita skupna izložba slika članova Likovne sekcije AMACIZ ožujak/travanj

3. Samostalna izložba DANKE ŠALEK, članice Likovne Sekcije AMACIZ

svibanj/lipanj

4. Samostalna izložba ŽELJKE HODŽIĆ, članice Likovne Sekcije AMACIZ

lipanj/srpanj

5. Samostalna izložba studenta Likovne akademije (po dogovoru)

listopad/studeni

6. Samostalna izložba člana Likovne Sekcije AMACIZ (po dogovoru)

prosinac

7. Predviđene su i dvije skupne izložbe članova Likovne sekcije AMACIZ:

"AKTOVI-STUDIJE", ulja i crteži,

jedan od zagrebačkih izložbenih prostora "RETROSPEKTIVA", Galerija u predvorju, HŽ, Mihanovićeva 12, Zagreb
8. Ostala izlaganja u drugim izložbenim prostorima (prema dogovoru):
Samostalne izložbe članova Likovne sekcije AMACIZ Sudjelovanje na likovnim kolonijama

Biserka Borovnjak-Zlatarić

Iz kataloga izložbe "Aktovi-studiјe"

Na studijama aktova počeli smo raditi u jesen 2000. i taj smo rad u kontinuitetu provodili sve do ljetnih odmora 2001. Razlog za započinjanje toga posla bio je djelomice u zasićenosti grupe dotadašnjim temama (pejsaži i mrtve prirode uglavnom), a djelomice u potrebi za istraživanjem novih motiva. Nismo u tome trenutku znali na kakav smo se tvrd orah namjerili.

Bilo je logično da za pretežno žensku grupu pokušamo naći muški model, što smo kolegica i ja, zaduženi za to doista i pokušali, no nije nam uspjelo i mi smo u crtaonu doveli gospodu Zdenku, pomalo sumnjujući hoće li grupa biti zadovoljna našim izborom. Nismo tada mogli ni pomisliti

kakav će izvor inspiracije naša tamnokosa i stasita Zdenka postati za većinu članova. Jedina dva muška člana, Zvonko i ja potajno smo se u sebi radovali izboru, nadajući se brzom svlačenju lijepе dame. Ali avaj, kako smo naivni bili! Naš mudri Saša Forenbacher, neprijeporan u svojoj stručnosti imao je već spremam program za putovanje na koje smo se tako hrabro oputili. *"Provoće se studirati glava, portret, pa kada se to savlada, možete prijeći na torzo, obučen, naravno, a potom ćemo razmisiliti o cijeloj figuri"*. Da, to su bile njegove riječi koje su nas bacile u tvrd i mukotrpan rad sljedeća dva mjeseca, a naš je model vjerojatno pomislio da se nikada neće ni morati svuci. Dan kada se Zdenka prvi puta razodjenula pamtim po svojevrsnom šoku koji smo svi doživjeli. Pitao sam se kasnije zašto je to tako bilo. Svi već imamo neke godine i svi smo već vidjeli naše supruge, muževe, kćeri, ljubavnice ... obnažene u sigurnosti naših spavaonica, kupaonica, na plažama.....

Poneki od nas vidjeli su to vjerojatno i u noćnim barovima i na sličnim mjestima, a televizija i mediji nude nam obnaženost doista svakodnevno. Ipak, bili smo donekle zatečeni vidjevši našu gospodu Zdenku, brižnu majku dvoje djece, ženu koju smo u međuvremenu i pomalo

upoznali, razodjevenu tu među nama, kao da je to nešto najnormalnije. Dalje je sve bilo poput nekog filma. Nastala je svojevrsna pomama crtanja i studiranja Zdenke. Nitko nije više ništa drugo radio niti planirao nego rad na aktu, osim, naravno, onih jadnika koji još nisu prošli sve Saštine stupnjeve i nisu ostvarili pravo na Zdenku, pa su bili prisiljeni i dalje crtati kartonske kutije, zdjele, usahle narove i rogače. Bio sam tada doživio i drugo iznenadenje, mogu to slobodno reći. Ponešto znam o crtanjima jer su papir i olovka i potreba da grafički iskažem ono što želim reći dio moje osobne i profesionalne svakodnevnice. Ipak, bio sam iznenaden i iskreno dirnut kada sam video s kojom su se strašcu moje drage kolegice, u svakodnevnom životu supruge, majke, bake, penzionerke, inženjerke koje mučkaju kemikalije nad plamenikom, bacile na proučavanje anatomije, proporcije, volumena i forme. Nisam mogao ni pomicati da bi pogodjena kosina bedra koje nosi težinu tijela mogla kod njih biti izvorom tolikog zadovoljstva, ili da neuspjelo stopalo i poneke premale ruke mogu baciti u takav očaj. Svaki se puta sa zebnjom čekalo završetak seanse, kada se naše radevine izvjesilo na ploču, na opći javni ogled i strogi i

pravedni sud našega Saše. Tako su zima, proljeće i početak ljeta 2000/2001. prošli u nevjerljivoj stvaralačkoj groznici. "Surfali" smo strasno svakoga četvrtka po Zdenkinom tijelu, izvoru i inspiraciji za stalno nova, fantastična crtačka i slikarska saznanja i iskustva. Akt spada u jednu od najtežih disciplina na studiju slikarstva, to sam znao, ali da će moje kolege biti toliko hrabre i odlučne da se u svom amaterizmu tako beskompromisno pohrnu s time, to nisam mogao znati. Zato se nadam da ćete danas, kada gledate ovu izložbu, pronaći nešto od te ostrašćenosti koja nas je držala sve te mjesece i molim vas da ne budete previše strogi i kritični i da se ne smijete nerazmjerne velikim bokovima, prekratkim ili predugačkim udovima, smiješnim glavama. Znajte da je to tijelo, i takvo kakvo je, proizšlo iz poštene i fer borbe, u iskrenoj želji da se približi savršenstvu onakvom kakvo ga može samo priroda dati, a jedino pravi umjetnik, dajući cijeli svoj život, doseći.

Zoran Munjin

Športska sekcija

10 GODINA SPORTSKIH SUSRETA AMACIZ-a

19. SPORTSKI SUSRETI AMACIZ-a

15. lipnja 2002.

Ove smo godine obilježili jubilarnu desetu godinu održavanja Sportskih susreta. Domaćin nam je bila Petrokemija d.d. iz Kutine. Kao i oba puta do sada, naši dragi prijatelji i kolege iz Kutine lijepo su nas primili. Ovi susreti okupili su, što već postaje tradicija, veliki broj diplomiranih inženjera i prijatelja kemijsko-tehnološkog studija, a što je i najvažnije i veliki broj studenata. Održana su natjecanja u malom nogometu, šahu, tenisu i stolnom tenisu. Nakon neizvjesnih i borbenih športskih događanja, odigrano je i "treće poluvrijeme" u Petrokemijinom restoranu.

MALI NOGOMET

Šest ekipa bilo je podijeljeno u dvije grupe. Nakon razigravanja po skupinama, pobjednici su igrali finalnu utakmicu. Prvo mjesto osvojila je ekipa KGTŠ-a, koja je u finalu pobijedila domaćine PETROKEMIJU nakon vrlo uzbudljive i neizvjesne utakmice. Utakmica je nakon regularnog dijela završila neodlučenim rezultatom, pa se pristupilo izvođenju sedmeraca. Više sreće imala je ekipa KGTŠ-a koja je po prvi puta osvojila pobjednički pehar.

SKUPINA A

PETROKEMIJA
INA-SSRII
FKIT-studenti

SKUPINA B

FKIT
KATRAN
KGTŠ

REZULTATI:

PETROKEMIJA	3	1
FKIT	0	1
PETROKEMIJA	2	2
FKIT	3	2
FKIT-studenti	2	6
KATRAN	1	3

REDOŠLIJED NAKON RAZIGRAVANJA PO SKUPINAMA:

SKUPINA A	utakmice	pobjeda	neodlučeno	poraz	gol razlika	bodovi
1. PETROKEMIJA	2	1	1	0	5 : 3	4
2. INA-SSRII	2	1	0	1	7 : 5	3
3. FKIT-studenti	2	0	1	1	4 : 8	1

SKUPINA B	utakmice	pobjeda	neodlučeno	poraz	gol razlika	bodovi
1. KGTŠ	2	1	0	1	5 : 4	3
2. FKIT	2	1	0	1	3 : 3	3
3. KATRAN	2	1	0	1	2 : 3	3

Egzibicijsku utakmicu odigrale su studentice FKIT-a koje su se podijelile na Piliće i Kokosi. Sudeći prema rezultatu Pilići će morati još puno kukuruza kljucati da bi dostigle Kokosi.

EGZIBICIJSKA UTAKMICA FKIT-PILIĆI : FKIT-KOKOŠI 0 : 2

FINALE PETROKEMIJA : KGTŠ 1 : 1 1 : 3 (nakon sedmeraca)

Sastavi:

PETROKEMIJA: Losso, Petrović, Petešić, Lisac, Zovko, Fresl, Klarić, Friš

KGTŠ: Engert, Mamić, Vragotuk, Hrgetić, Rimac, Jelić, Mihić, Poljak

Strijelci: 1-0 Zovko, 1-1 Mamić

KONAČNI REDOSLIJED:

1. KGTŠ
2. PETROKEMIJA
3. INA-SSRII

STOLNI TENIS:

Na stolnoteniskom turniru sudjelovalo je 7 natjecatelja. Prvo mjesto zasluženo je osvojio Mario Miljavac, bez izgubljenog susreta. Drugo mjesto, već po tradiciji zauzeo je "vječiti drugi" Đuro Futač, dok je treći bio Boris Perhač. Nakon odličnih partija na Studentskoj tehnologijadi, iznenađujuće zadnje mjesto zauzeo je student Jerome le Cunff, kojeg je Tehnologijada vjerojatno iscrpila.

REDOŠLIJED:

	ut.	Pob	Por	set razlika
1. MARIO MILJAVAC	6	6	0	18 : 7
2. ĐURO FUTAČ	6	5	1	17 : 9
3. BORIS PERHAČ	6	4	2	15 : 13
4. ANTUN GLASNOVIĆ	6	3	3	13 : 12
5. ŽELJKO LACKOVIĆ	6	2	4	11 : 13
6. ZDENKO LACKOVIĆ	6	1	5	9 : 15
7. JEROME LE CUNFF	6	0	6	5 : 18

ŠAH

U šahovskom dijelu turnira sudjelovala su samo dva sudionika i to uvijek nazočna braća Domagoj i Josip Jelić. U međusobnoj partiji pobijedio je stariji brat Domagoj.

TENIS

Na ovogodišnjem turniru nastupilo je šestero natjecatelja, u ženskoj konkurenciji Ljiljana Kos-Hebrang i Nada Trajkov, a u muškoj konkurenciji Miroslav Brnada, Mario Vazdar, Tomislav Bolanča i Josip Jelić.

Pojedinačno (Ž)

Ljiljana Kos-Hebrang - Nada Trajkov 9-8

Pojedinačno (M)

Vazdar - Bolanča	2-9
Jelić - Brnada	1-9
Bolanča - Brnada	2-9
Bolanča - Jelić	9-0
Jelić - Vazdar	1-9
Vazdar - Bolanča	0-9

REDOŠLIJED:

1. MIROSLAV BRNADA
2. TOMISLAV BOLANČA
3. MARIO VAZDAR
4. JOSIP JELIĆ

Poslje športskih uspjeha

FAIR PLAY

Nagrada Fair-play dodijeljena je Ivici Lossi iz Petrokemije, dragom prijatelju i kolegi, koji aktivno sudjeluje od početka održavanja Sportskih susreta. Gospodin Losso zaslužan je za besprijekornu organizaciju svih dosadašnjih susreta koji su se održali u Kutini.

Zvonimir Matusinović

ZNANSTVENI KOLOKVII AMACIZ-A I FKIT-a

Znanstveno-stručni kolokviji najbolje povezuju djelatnost Društva i Fakulteta. Obnovljeni su prije desetak godina i tako nastavili tradiciju iz 1920-ih kada je naša Velika predavaonica na Marulićevu trgu br. 20 bila središte znanstvenih rasprava u Hrvatskoj. I danas, kada je vodstvo preuzeila prof. Vera Kovačević, naslijedivši u listopadu 2001. prof. Cerjan-Stefanović i prof. E. Lisac, u njoj se redovito okuplja velik broj slušatelja, posebice mladih.

- Pogled u prošlost, sadašnjost i budućnost-**Multi multa, nemo omnia novit**

(Mnogi znaju mnogo, nitko ne zna sve)

U pregledu kolokvija koji su pripravile voditeljica kolokvija Ema Lisac i predsjednica Društva Štefica Cerjan-Stefanović sažeta su sva područja na temelju naslova i sadržaja predavanja, a unutar navedenih područja sudjelovalo je 118 autora, koji su prikazali najnovija znanstvena, stručna i nastavna postignuća, kao i trendove razvoja.

1. Znanost i tehnologija kao širi društveni interesi
2. Razvitak nastave i znanosti u kemiji na FKIT i u Hrvatskoj
3. Opća i analitička kemija
4. Organska kemija i tehnologija
5. Kemijsko inženjerstvo
6. Materijali
7. Petrokemija i polimeri
8. Obrada voda
9. Ekologija
10. Fizika
11. Normizacija

Uz suglasnost predsjednice i Upravnog odbora AMACIZ-a poslan je otvoreni poziv svim voditeljima projekata FKIT-a s prijedlogom da se prezentiraju postignuća završenih, kao i novih znanstvenih projekata. I ovim putem, upućujemo poziv znanstvenicima i stručnjacima izvan Fakulteta, iz znanstvenih i gospodarskih subjekata u Hrvatskoj i inozemstvu, da se uključe u aktivnosti znanstvenih kolokvija, kao i ostale aktivnosti AMACIZ-a, s ciljem uspostave suradnje i osobnih kontakata. Na taj način stvaraju se interesne grupe istraživača i privrednika kao osnova za zajedničke projekte i suradnju. Prihvaćen je također prijedlog da se kao sponzori pojedinih predavanja angažiraju subjekti iz gospodarstva, izravno zainteresirani za određenu problematiku i/ili područje predavanja. Njima je ponuđeno da se na kraju predavanja predstave posterom, kratkim izlaganjem ili svojim proizvodima. Izravno sponzorstvo omogućuje nam malu zakusku poslije predavanja, a neizravno pruža mogućnost za njihovo uključivanje u brojne aktivnosti za koje su zainteresirani.

Interes se nastoji proširiti i objavljivanjem imena predavača, teme i kratkog sažetka predavanja, uz imena sponzora, na Sveučilišnim stranicama Večernjeg lista.

Naravno, pri tome se ne zanemaruje već usvojeni dobar običaj suradnje s drugim društvima, kao na pr. HDKI, s namjerom da se proširi krug zanimljivih tema a time i zainteresiranost i broj slušača i aktivnih sudionika kolokvija.

Vrlo je dobro prihvaćen poziv znanstvenim novacima i njihovim voditeljima znanstvenih projekata, da dio svoga znanstvenog istraživanja izlože na kolokvijima, kao što je običaj na inozemnim sveučilištima i znanstvenim ustanovama. Očekuju se također odgovori na poziv za prezentacije osobnih dostignuća znanstvenih novaka na zadatcima znanstvenih projekata.

Kao praktično rješenje može se navesti osiguranje 'lap-top' uređaja,

što je dodatno poboljšalo kvalitetu prezentacije. Ostao je problem ozvučenja dvorane, koji treba riješiti.

Kao zadnje, ali ne manje važno, slijedi i poziv svima da svoje komentare o pojedinim temama i/ili predavačima jave voditeljici ili objave u Glasniku.

Kratki pregled održanih kolokvija:

- V. Kovačević, FKIT, Zagreb, **Mikrokompoziti i nanokompoziti u adhezijskim proizvodima** (29.X. 2001)

Dani su primjeri istraživanja novih nano-materijala. Sponzori predavanja, koji su se predstavili posterom, bili su Razvitak d.d., Metakem d.o.o., Ludbreg; Chromos boje i lakovi, d.d., Zagreb.

- J. Jelenčić i Z. Hrnjak- Murgić, FKIT, Zagreb: **Pregled sadržaja projekta 125-013: Degradacija, stabilizacija i modifikacija polimernih sustava; Potprojekt 2: Promjena strukture umreženja elastomera pod utjecajem starenja. Mješljivost i modifikacija polimernih mješavina**” (19. XI. 2001).

Dan je uvid u načine dobivanja kvalitetnih gumenih proizvoda željenih svojstava. Sponzor predavanja koji se predstavio kratkim izlaganjem, bila je Tvornica električnih kabela, Elka d.d.

- B. Zelić i Đ. Vasić-Rački, FKIT, Zagreb, **Razvoj procesa**

dobivanja pirogroždane kiseline u *Escherichia coli* (17. prosinca 2001.). Dani su rezultati optimiranja procesa, kao i pregled rezultata projekta "Biotransformacije/Bioreaktori". Sponzor predavanja bio je Pinus, Rače, Slovenija.

- V. Rek, FKIT, Zagreb, **Modificiranje i stabilnost višefaznih polimernih sustava** (21. siječnja 2002): Prikazana su istraživanja na sustavima poliuretana, stirenskih kopolimera i mješavina i polimer bitumena. Sponzori kolokvija bili su Kazis grupa d.o.o., Zagreb i Stražaplastika, Hum na Sutli, koji su se predstavili kratkim izlaganjem.
- M. Matasović, (Hrvatska gospodarska komora, Zagreb, **Kvaliteta kao činilac ulaska u Europu** (18. veljače 2002). Prezentirano je pridruživanje Hrvatske europskom gospodarskom prostoru kao prioritetni zadatak. Sponzori kolokvija bili su HGK, Zagreb i Pliva, Zagreb.

- G. Karminski-Zamola, FKIT, **Heterocikli u biomolekulama-sinteza i antitumorsko djelovanje** (18. ožujka 2002). Predstavljen je istraživanje heterocikličkih spojeva koji čine sastavni dio molekula lijekova.
- M. Urličić, Keratek, Zagreb, **Korozija i kiselootporna zaštita betonskih površina** (29. travnja 2002). Dan je pregled rješenja

za zaštitu od korozije. Sponzor kolokvija bio je Keratek d.o.o., Zagreb.

- M. Medić-Šarić, FBF, Zagreb, **Važnost vitamina D i kalcija u nastanku i liječenju osteoporoze** (20. svibnja 2002). Prikazani su načini i mehanizmi postupnog smanjenja koštane mase. Sponzor kolokvija Tvinlab, Zagreb predstavio se posterom i proizvodima.
- D. Fleš, HAZU, **Sintetski anorganski, polu-anorganski i organsko-anorganski hibridni polimeri** (16. rujna 2002.).

Prikazani su iskoraci u području novih materijala, koji zbog anorganske komponente u strukturi nude svojstva izrazite otpornosti.

- H.-J. Mencer i suradnici, FKIT, **Novi materijali za posebne namjene** (30. rujna 2002.)
- V. Lopac(FKIT): "**Primjena teorije kaosa u kemijskom inženjerstvu**" (21. listopada 2002.), suradnja s HDKI

Vera Kovačević

Iz izvandomovinskih AMAC-a

Rubriku započinjemo s prilogom našeg kolege Vlade Petranovića, koji je s obitelji emigrirao 1968.u Kanadu s trećim valom ekonomskih i političkih iseljenika. Živi u Ontariju, industrijski najrazvijenijoj kanadskoj provinciji, gdje je radeći u struci proveo velik dio svoga života. Bit će zanimljivo pročitati o životu naših kolega u toj dalekoj zemlji velikih prirodnih bogatstava i vrlo razvijenih gospodarskih veza sa susjednom SAD.

Kanada je svojim goleim prostranstvom i razvijenim gospodarstvom privlačila hrvatske emigrante, koji su se u 20. stoljeću ovdje doseljavali u tri vala: ekonomski emigranti prije II. svjetskog rata, politički emigranti poslije 1945. te politički i ekonomski emigranti 1968.-71. Ovom trećem valu pripadao sam i ja. Pri dolasku u Kanadu mojoj obitelji pomogao je dr. Aleksandar Petrunić, koji

je diplomirao na na našem fakultetu 1936., doktorirao u Beču 1943., a u Kanadu emigrirao 1956.kao politički emigrant. U trenutku našeg dolaska bio je vrlo ugledan inženjer u Alberti i predavač na sveučilištu u Calgaryu. Spoznavši da mi se u Ontariju kao najrazvijenijoj kanadskoj provinciji pružaju bolje mogućnosti zaposlenja odlučio sam se tamo trajno nastaniti.

U Torontu (s okolinom oko 2,5 milijuna stanovnika) živi najbrojnija hrvatska zajednica u Kanadi. Kako su mnogi hrvatski emigranti drugog i trećeg vala bili uspješni poslovni ljudi, 1956. je osnovana hrvatska kreditna zadruga, kapital koje danas iznosi 46 milijuna dolara, a služi prvenstveno za poticanje malih hrvatskih poduzetnika. Hrvatske katoličke crkve sagradene su u Torontu, Mississaugi, Oakville i Hamiltonu; osnovane su hrvatske subotnje škole koje su pohađale tisuće djece; hrvatska folklorna društva, a 1977. utemeljen je hrvatski kulturni centar u Norvalu. Od športskih klubova najpoznatiji je Metros-Croatia koji je 1974. osvojio nogometno prvenstvo sjeverno-američkog kontinenta, a hrvatskog podrijetla su i istaknuti kanadski sportaši, boksač George Chuvalo, hokejaši braća Mahovlich i Joe Sakic. 1987. je otvorena hrvatska katedra za jezik i kulturu na University Waterloo, a profesor je dr. Vinko Grubišić. Među znanstvenicima hrvatskoga podrijetla najpoznatiji su dr. Mladen Vranić, profesor Medicinskog fakulteta, dr. Zvonko Vranešić, dekan Fakulteta inžinjerskih znanosti, te naš kolega Naim Košarić, koji je do odlaska u Abu Dabi predavao na University of Western Ontario. AMCA Toronto osnovana je na

skupštini održanoj na Erindale College, Mississauga, u ožujku 1991. Prisustvovalo je 350 bivših studenata hrvatskih sveučilišta i prijatelja. Osamostaljenje Hrvatske i agresija na nju elektrificirli su hrvatsku dijasporu u Kanadi. U Ontariju je osnovano 168 hrvatskih organizacija od kojih su mnoge vrlo aktivne i danas. AMCA Toronto organizirala je tijekom agresije na Hrvatsku promidžbu, obavještavajući članove parlamenta u Ottawi o stvarnom stanju, što nije bilo lako jer su jugoslavenske ambasade tijekom 72 godine svoga postojanja širile antihrvatsku propagandu. Istaknuo bih da smo za obranu Hrvatske u Ontariju skupili 4,5 milijuna dolara, za humanitarnu pomoć prikupljeno je i poslano robe u vrijednosti više milijuna dolara. Kada je otvoreno Hrvatsko veleposlanstvo u Ottawi Hrvati u Kanadi su skupili 1,640,000 dolara za kupnju zgrade veleposlanstva i rezidencijalne zgrade. I danas mnoge organizacije skupljaju novac za specifične zavičajne projekte. Pomoći hrvatske zajednice Hrvatskoj zadnjih godine je zamrla, ali spremamo novu akciju za pomoći u razminiranju Hrvatske. Naš društveni život vrlo je aktivan, odvija se obično u užem krugu prijatelja i poznanika. Danas AMCA prvenstveno organizira predavanja istaknutih hrvatskih

predavača iz Kanade i SAD. Spomenuo bih predavanje dr. IVE Banca "Hrvatske perspektive A.D. 2002" u listopadu, te Josipa Novakovicha, izvanrednog profesora engleskog jezika i kreativnog pisanja s Penn State University "A talk on Croatian diversity and fiction reading" u studenome 2002. AMCA također organizira izlete, kulturne i športske aktivnosti. Vrijedno je spomenuti da je u listopadu 2002. održano šest izvedba opere "Nikola Šubić Zrinski" na hrvatskom jeziku u Living Arts Centre u Mississaugi. Zanimat će Vas djelomičan popis kemijskih inženjera u Torontu i Ontariju, mojih nekadašnjih kolega iz OKI-a, te kolega koje sam upoznao u Kanadi i članova AMCE: Milan Alilović, Vesna Brčić, Kiril Bukatko, Katarina Ghyczy, Titus Ghyczy, Mišo Gmazel, Naim Košarić, Nada Kovačević, Zvonko Lovašić, Radovan Matanić, Alex Medwecky, Vlado Ozvačić, Mladen Pazin, Vlado Petranović, Mira Petranović, Elizabeth Sakač, Višnja Salajster, Katarina Slezetić, Davor Štefan, Čedo Strizić, Vlasta Strizić. Vjerujem da ste prepoznali imena nekih kolega, koje moždaugo niste vidjeli. Svaki od nas imao je svoj životni uspjeh ili neuspjeh, a neki su se vratili u Hrvatsku. I to je dobro.

Vlado Petranović

Mišljenja i osvrty

Rubrika je zamisljena kao mjesto gdje će čitatelji moći iznijeti argumentirano mišljenje o bilo kojoj akciji ili se osvrnuti na naki važni događaj vezan uz struku ili rad Društva

Kemijski inženjeri u knjizi N. Trinajstića 100 hrvatskih kemičara

Predstavljanje knjige N. Trinajstića *100 hrvatskih kemičara* u dvorani nakladnika, Školske knjige iz Zagreba, izazvalo je veliku pozornost, jer - kako je rečeno tom prilikom - ona je prvo takvo djelo u nas i izvrstan izvor informacija o kemičarima koji su, prema mišljenju autora, ostavili trajan trag u hrvatskoj i svjetskoj znanosti i sveučilišnom obrazovanju.

Ovdje se neće ponavljati izrečene i napisane pohvale, koje autor i knjiga zaslužuju. Moj osvrt zadržat će se na nekoliko zanimljivih i indikativnih podataka o kemijskim inženjerima uvrštenim u knjigu. Zanimljivo je da broj kemičara školovanih na tehničkim fakultetima (61) daleko nadmašuje broj prirodoslovaca (39). Najviše ih je (21) pridonijelo napretku matičnoga studija, premda su neki poput K. Webera, R. Seiwertha i R. Podhorskog morali iz političkih razloga napustiti fakultet, a Vladimir Prelog poslije šestgodišnjeg djelovanja u Hrvatskoj krenuo na svoj put prema Nobelovoj nagradi. Među njima su i

utemeljitelji kemijsko-inženjerskog studija u nas, V. Njegovan i F. Hanaman kojima su se pridružila i dvojica prirodoslovaca, I. Marek i I. Plotnikov. Ostali su zauzeli istaknute položaje na Institutu Ruđera Boškovića (17), Prirodoslovno-matematičkom fakultetu (7), drugim fakultetima tehničkog, biotehničkog i medicinskog područja (7), razvojnim industrijskim institutima (4), a četvorica su se svojim djelovanjem istaknula izvan domovine. Taj podatak čitatelju govori o kvaliteti i širini kemijsko-inženjerskog studija, ali i o njegovoj popularnosti u vrijeme ekspanzije kemijske industrije u svijetu i u nas. Od uvrštenih kemijskih inženjera danas su četvorica redoviti članovi HAZU, devet ih je aktivno na IRB, dvojica na PMF i jedan na PBF. Gledajući te brojke stječe se dojam, da je autoru bilo lakše procijeniti rad svojih kolega na IRB i PMF, dok su mu dosezi suvremenika s ostalih fakulteta manje poznati. To je vjerojatno i razlog što neki vršni kemijski inženjeri - koji unatoč nepobudnoj sredini održavaju i razvijaju kemiju na

tehničkim fakultetima u Hrvatskoj - nisu našli mjesto u knjizi. Toga je svjestan i autor, kojemu treba čestitati na sustavnom i dugogodišnjem poslu prikupljanja podataka. Srećom, kako sâm spominje, mogao se služiti mnogim publikacijama i bazama podataka, što mu je zasigurno pomoglo u radu. I da zaključim. Preporučujem svima koji žele upoznati povijest kemije i kemijskog inženjerstva u nas da knjigu pročitaju. Doznać će ne samo šture biografske podatke, nego će dobiti sliku o prilikama u kojima su se razvijale te dvije srođne znanosti, premda jedna pripada prirodnom, a druga tehničkom području. Onima koji se i sami upuštaju u istraživanje povijesti tih znanosti, knjiga je izvstan priručnik. Stoga, čestitam autoru i nakladniku, a čitateljima želim ugodno provedeno vrijeme uz knjigu *100 hrvatskih kemičara*.

M. Kaštelan-Macan

S Fakulteta

1. Fakultetsko vijeće je utemeljilo nagradu "Franjo Hanaman" koja se dodjeljuje profesorima, suradnicima i studentima za promicanje imena Fakulteta. Nagrada će se početi dodjeljivati u šk. god. 2003./2004. a sastoji se od prigodne diplome i medalje s likom Franje Hanamana (1884.-1941.), jednog od utemeljitelja Kemijsko-inženjerskog studija, utemeljitelja Zavoda za anorgansku kemijsku tehnologiju i metalurgiju i uz A. Justa izumitelja volframove žarne niti, čime je početkom 20. stoljeća došlo do preokreta u razvoju rasvjetne tehnike. Izradba medalje povjerena je jednom od najpoznatijih naših medaljara Damiru Mataušiću.

2. Na sjednici Fakultetskog vijeća 28. listopada 2002. oprostili smo se od svojih dosadašnjih članova, danas umirovljenika, profesora B. Kunsta, E. Hodžića i M. Strunje, te dr. A. Geržine. To je bila prilika i za predstavljanje prve knjige iz edicije "Istaknuti profesori" posvećene svekolikoj djelatnosti profesora Kunsta.

Uredništvo Glasnika čestita:

• **diplomiranim kemijskim inženjerima** (promocija 26. listopada 2002.)

Adela Marijić

Kristina Mumić

Nevena Živković
Domagoj Vukčević
Zvjezdana Findrik
Ivan Pogorelić
Helena Štorek
Renato Brezolić
Ana Milivojević
Tomislav Bartaković
Ksenija Papa
Sandra Radojević
Damir Miletić
Nino Dimitrov
Ivana Lukec
Saša Ljubanić
Mark Žic
Tomislav Marečić
Bruno Zorko
Dalibor Čavić
Kristijan Lovreković
Krunoslav Žižek
Vanja Novosel
Darko Vernik
Marko Grašovec
Mario Vazdar
Krešimir Ivičić
Blanka Kalokira
Vedran Krištafor
Franjica Levak
Melita Regelja
Ivana Mijakovac
Karolina Maduna

• novim magistrima znanosti

Ružica Rosković (kemija)
Ljiljana Pajc-Marinić (kemijsko inženjerstvo)
Marija Vuković (kemijsko inženjerstvo)
Ivana Jarak (kemija)
Vanja Kosar (kemijsko inženjerstvo)
Tomislav Šarić (kemijsko inženjerstvo)

• novim doktorima znanosti

Nikola Basarić (kemija)
Igor Sutlović (kemijsko inženjerstvo)

Andraž Verhovar (kemijsko inženjerstvo)

• unaprijeđenja u zvanja u 2002.

Izvanrednim profesorima:

Anti Agiću
Hrvaju Ivankoviću
Ivici Gusiću

Docentima:

Emi Govorčin-Bajsić
Alki Horvat
Krešimir Košutiću
Ani-Dunji Mance
Vesni Tomašić
Antoniji Vlahov
Nevenki Vrbos

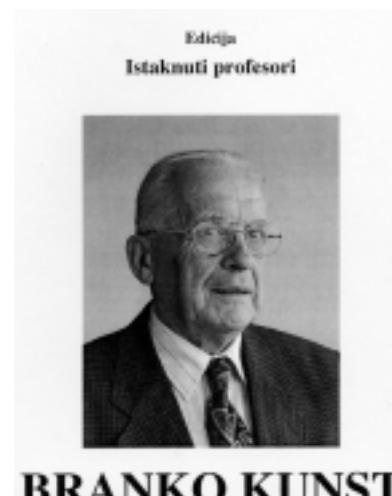
• Prof. dr. sc Jurju Božičeviću dobivanje Državne Nagrade za životno djelo za znanost 2001.

i imenovanje za predsjednika Područnog tehnologijekog vijeća Ministarstva znanosti i tehnologije

• Utемeljitelju AMACIZ-a prof. dr. sc. Branku Kunstu 70.

rođendan

• Akademskom zboru *Chemicae ingenariae alumni* srebrnu medalju na međunarodnom natjecanju zborova u Olomoucu

Iz znanosti i struke

PLIVA d.d. - Otvoren novi Istraživački institut

Nakon višegodišnjih priprema i gradnje, 9. listopada ove godine svečano je otvorena nova zgrada Plivinog Istraživačkog instituta u Zagrebu, Prilaz baruna Filipovića 25, na uglu sa Zagrebačkom cestom. Izgradnja ovoga instituta, u koji je investirano (zgrada i oprema) oko 100 milijuna US \$, predstavlja najveću investiciju u znanost u Hrvatskoj u posljednjih 50 godina. Svojom prostornošću, opremom, funkcionalnošću, pružat će idealne uvjete za rad blizu 500 istraživača u područjima biomedicinskih, prirodnih i tehničkih znanosti.

Na otvorenju su govorili g. Željko Čović, predsjednik Uprave PLIVE, dr. sc. Radan Spaventi, član Uprave zadužen za istraživanje i razvoj, te predsjednik RH g. Stjepan Mesić, čijim je govorom Institut simbolički i otvoren. Gosti su zatim imali prilike obići novu zgradu Instituta i upoznati se s načinom rada i opremom pojedinih laboratorija. Zgrada obuhvaća dva krila, međusobno povezana velikim atrijem. U jednom je krilu smješteno PLIVA - Istraživanje, koje obuhvaća laboratorijske iz područja organske kemije, molekularne biologije, analitike, biološkog

ispitivanja spojeva, farmakologije i srodnih područja, orijentiranih na istraživanje novih biološki aktivnih spojeva s anti-infektivnim i anti-inflamatornim djelovanjem. U drugom je krilu smješten PLIVA Razvoj, s laboratorijima specijaliziranim za kemijsku sintezu i tehnologiju, biotehnologiju, analitiku i farmaceutsku tehnologiju. Ukupna je radna površina novog instituta 25.000 kvadratnih metara, od čega 13.000 otpada na laboratorijski prostor, a u zajedničke dijelove treba uključiti dvoranu, restoran, administrativni trakt, pomoćne prostorije i brojne komunikacijske prostore. Nekoliko dana kasnije, u subotu 12. listopada, u novom je institutu održan Plivin Znanstveni forum, na kojem je, uz goste iz inozemstva, sudjelovalo blizu 150 sudionika iz Hrvatske, uglavnom iz znanosti i gospodarstva, a tema je bila "Svijet znanosti za društvo znanja". Razlog sazivanja ovog Foruma bio je ukazivanje na potrebu pojačanog ulaganja u obrazovanje i znanost, te povezivanje s gospodarstvom, čime bi se stvorili uvjeti za povećanu konkurentnost Hrvatske u Europi i svijetu. Tom

je prilikom donesena Deklaracija Plivinog Znanstvenog foruma, dokument koji u 11 točaka predlaže načine kako unaprijediti navedeno područje. Novi ciklus u razvoju PLIVE, u kojem Institut ima ključno mjesto, upravo je započeo. Svi znanstvenici iz Hrvatske, sa Sveučilišta i samostalnih instituta, dobrodošli su u ostvarenju postojećih, kao i budućih PLIVINIH projekata. Na taj će se način u stvarnosti početi ostvarivati ciljevi definirani na Plivinom Znanstvenom forumu.

Kruno Kovačević

75. obljetnica časopisa *Croatica chemica acta*

Najugledniji hrvatski kemijski časopis *Croatica chemica acta* obilježava 2002. 75. obljetnicu svoga izlaženja. Prvi broj časopisa *Arhiv za hemiju i farmaciju*, koji je pokrenuo i u prostorijama Zavoda za analitičku kemiju današnjeg Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije na Marulićevu trgu br. 20 uređivao Vladimir Njegovan izašao je 1. travnja 1927., a iste godine tiskana su još tri broja. Tijekom godina mijenjao je profil i naslove, a od 1956. redovito izlazi pod današnjim nazivom postigavši međunarodnu reputaciju. Čestitamo uredništvu na tom velikom jubileju!

Susret generacije 1957./58.

Starije generacije inženjera nastoje prigodnim okupljanjem održati zajedništvo i prijateljstva stečena tijekom lijepih i manje lijepih trenutaka tijekom studija. Neka ova rubrika bude poticaj i mladima da krenu s okupljanjima, zasigurno će se dobro osjećati i pomladiti..

Pedesetak nekadašnjih brusoša koji su prije 45 godina započeli studirati tada vrlo popularni studij kemijske tehnologije okupilo se 27. rujna 2002. u 18 sati u velikoj predavaonici na Marulićevu trgu br. 20. da bi se prisjetili lijepih studentskih dana, popričali o proteklom vremenu ali i planovima za budućnost. Ove se godine proslavi pridružilo i nekoliko kolega koji žive izvan Hrvatske, a više njih napisalo nam je dirljiva pisma ili se javilo telefonom.

Zajednička fotografija generacije 1957./58. - kojoj se pridružio profesor Kunst kao utemeljitelj AMACIZ-a, ali i kao naš nekadašnji asistent na vježbama iz fizikalne kemijske - pokazuje da je proslava obljetnice započela u veselom ozračju. Druženje je nastavljeno u dvorani gdje nas je nekadašnji predsjednik godine D. Škare pozvao, pozdravio prisutne profesore Kunsta i Baumana te podsjetio na umrle kolege. Slijedila je šetnja do susjedne fakultetske zgrade na Marulićevu trgu br. 19 u kojoj je od 1991. smještena fakultetska uprava i nekoliko zavoda. Tamo nas je u Vijećnici

primila gospođa dekanica, prof. dr. sc. Jasenka Jelenčić, upoznavši nas s temeljnim podatcima o studiju i nastojanjima za njegovo kontinuirano prilagođivanje europskim mjerilima. Svi zainteresirani mogli su dobiti i monografiju Tehnički fakulteti 1919.-1994. - izdanu u povodu 75. obljetnice tehničkih fakulteta u Hrvatskoj - u kojoj su, osim zanimljivih podataka, mogli pročitati i svoje ime.

U dobrom raspoloženju krenuli smo prema Društvu sveučilišnih nastavnika u Hebrangovoј ulici br. 17, gdje smo uživajući u lijepo uređenim prostorijama, dobrom jelu i piću, a posebice u ugodnu druženju proveli lijepe trenutke i rastali se s obećanjem da ćemo okruglu, 50. obljetnicu proslaviti još svečanije.

U spomen na naše pokojne kolege i profesore 2. listopada 2002. u 18. sati sv. misu zadušnicu služio je u akademskoj crkvi sv. Katarine njezin rektor o. Vlado Magić, što nam je pružilo priliku da u tišini molimo za njihov vječni pokoj. Organizacijski odbor (N. Ciković, R. Čatić, R. Franz-Štern, M. Kaštelan-Macan, S. Matosić, G. Pifat-Mrzljak, D.

Škare) s ponosom ističe da je naša generacija dala zamjetan broj poznatih znanstvenika i sveučilišnih profesora, uspješnih gospodarstvenika, pa i ratnog predsjednika Vlade Franje Gregurića. Svi mi s radošću ćemo se sjećati našeg kratkog izleta u prošlost, a pogled na snimljene fotografije podsjećat će nas da je život još pred nama.

Organizacijski odbor

S lijeva na desno

1. red: Branko Kunst, utemeljitelj AMACIŽ-a, Vilina Šincek-Pećanić, Vlasta Lisjak (Blašković), Eva Pandol (Poc), Eržika Matijević (Sabači), Kuzma Petrić, Vesna Hladnik (Lukić), Margita Kovač-Filipović, Concetta Štokalo (Milevoj), Ljubica Katić (Pupavac), Ante Mlinarić;

2. red: Ksenija Kljajić, Vera Linić (Stipčić), Marija Gasler (Filipović), Jasna Maceković (Agić), Milan Ortner, Juraj Salopek, Ranka Franz-Štern, Vera Fak (Fadjejev), Adela Jengić, Marija Kos, Nives Brajković (Papa), Ranka Čatić (Brčić), Stanka Mehmedagić (Živec), Marija Kaštelan-Macan;

3. red: Igor Tocilj, Emilija Broz (Marković), Darinka Deanić (Matečić), Srećko Matošić, Branko Pero Poljak, Zdenko Jurinić, Dragica Milinković, Zvonko Kekez, Marin Hraste, Dragutin Ptiček, Stanislava Buscher (Šargač), Danko Škare, Slavko Katić;

4. red: Ive Ninčević, Vladimir Sarjanović, Jakob Mott, Izet Hodžić, Aleksandar Veldin, Zoran Periš, Greta Pifat-Mrzljak, Boris Derniković, Janko Barić, Leon Kauzlaric, Berislav Horvat, Dražen Romac.

Od ovog broja *Glasnik* izlazi dvobojno,
zahvaljujući gospodinu Zdravku Šimunoviću
i Narodnim novinama.

**In memoriam prof. Zori
Smolčić-Žerdik (17. lipnja
1910.-21. studenoga 2001.)**

Prije godinu dana, 21. studenog 2001., u 92. godini napustila nas je profesorica Zora Smolčić-Žerdik, vjeran član AMACIZ-a od osnivačke skupštine na dalje. S veseljem je prisustvovala gotovo svim manifestacijama AMACIZ-a podsjećajući svojim sitnim likom na osobe sa slike u našem muzeju, koji je rado posjećivala, razgledavajući fotografije svojih profesora, ali i mnogih kolega. Jer profesorica Smolčić-Žerdik pripadala je onoj generaciji intelektualaca koji su svojim znanjem i entuzijazmom postavljali osnove ne samo ondašnje prijeratne industrije već i obrazovanja. Na Kemijskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagreb diplomirala je 1934. godine. Nakon dvogodišnjeg zaposlenja u

Destilaciji drva i tvornici tanina u Belišću 1937. vraća se u Zagreb, gdje je radila u Industriji boja i lakova, kasnije Chromos, a zatim do 1962. kao šef odjela za površinsku obradu drva i Kemijskog odjela u Institutu za drvo. Još 1956. započinje s honorarnim radom na tadašnjem Strojarsko-brodograđevnom fakultetu, danas Fakultetu strojarstva i brodogradnje, na kojem je 1962. birana za stalnu nastavnici za novouvedeni predmet Nemetali, za koji je osnovala laboratorij za potrebe nastave i znanstveno-istraživačkog rada.

Sudjelovala je u dodiplomskoj nastavi na Tehničkom fakultetu u Rijeci i poslijediplomskim studijima na matičnom fakultetu, zatim tadašnjem Kemijsko-tehnološkom fakultetu, Šumarskom fakultetu i Sveučilišnom poslijediplomskom studiju Makromolekularne znanosti. Umirovljena je 1980. ali mnogi to nisu niti zamijetili jer je svakodnevno nastavila dolaziti na Fakultet i raditi sa svojim suradnicima.

Znanstvena djelatnost profesorice Zore Smolčić-Žerdik obuhvaćala je polimere i polimerne kompozite kao konstrukcijske materijale, a posebno istraživanje odnosa strukture i svojstava važnih za primjenu u području strojarstva i brodogradnje. Iz tog područja objavila je niz stručnih i

znanstvenih radova, sudjelovala kao nositelj ili istraživač u izradi niza projekata. Sudjelujući na mnogobrojnim skupovima i kongresima stjecala je poznanstva tada vodećih stručnjaka iz područja polimera, što je često rezultiralo trajnom suradnjom. U tom duhu suradnje nastojala je odgojiti i mlađe generacije, kojima je nesebično prenosila ne samo svoje znanje nego i životna iskustva.

Bila je aktivni član u stručnim društvima u radu kojih je često sudjelovala. Upravo je i njezin zadnji rad bio prilog za časopis "Polimeri", završen neposredno pred njen konačni odlazak. Kada tako dugo netko boravi među nama postaje nam dio svakodnevnice i onda je još veći osjećaj gubitka i praznine kada ta osoba odjednom nestane i kada oni naizgled svakodnevni razgovori, kojima su zajednički rješavani mnogi problemi uz jutarnju kavu u laboratoriju, ostanu bez svog najvjernijeg sugovornika. Ali stalno su zato prisutna sjećanja i uspomene na našu profesoricu i to je ono što će još dugo u nama poticati nastojanja da pokušamo ostvariti mnogo toga što smo još zajednički planirali. I u nastavi i u istraživanjima, ali u daljinjim susretima s kolegicama i kolegama u AMACIZ-u koji joj je toliko bio važan i drag.

Durđica Španiček

In memoriam dr. sc. Zdenki Stiplošek (Zagreb, 6. svibnja 1946.-Zagreb, 19. lipnja 2002.)

Dana 19. lipnja 2002. napustila je našu sredinu u 56-oj godini, nakon duge i teške bolesti dr. sc. Zdenka Stiplošek, znanstvena asistentica FKIT-a zaposlena u Zavodu za organsku kemiju.

Iako smo svi svjesni da je smrt neumitna pratiteljica života, kada se dešava našim prijateljima i kolegama, uvijek nas ostavlja zatečene i tužne. Teško je bilo rastati se od drage kolegice s kojom smo proveli tridesetak godina u zajedničkom radu.

Zdenka Stiplošek rođena je u Zagrebu 1946. gdje je završila osnovno i srednje obrazovanje. Na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu diplomirala je 1970. U Zavodu za organsku kemiju, Tehnološkog fakulteta u Zagrebu zaposlila se 1974. gdje je pod mentorstvom prof. K. Jakopčića magistrirala 1983. s temom *Fotokemijske*

studije u redu 4-pirona i 4-piridona i doktorirala 1996. s tezom Kemija i fotokemija 4-pirona. Objavila je desetak radova citiranih u Current Contents. Z. Stiplošek ostat će zabilježena u svjetskoj literaturi, jer je njezin znanstveni opus važan, premda nije velik. Bavila se sintezom i fotokemijskom sintezom heterocikličkih spojeva iz reda γ-pirona i piridona, područjem organske heterocikličke kemije, koje nije previše zastupljeno u literaturi, ali kojemu je kolegica Zdenka dala svoj velik doprinos. Priređene supstancije ispitivale su se u okviru "NCI Anticancer Screening" programa. Dr. Stiplošek voljela je istraživanja, bila je neizmjerno strpljiva, temeljita i znatiželjna, imala je, dakle, sve predispozicije potrebne uspješnom organskom sintetičaru. Njezinim odlaskom u dogledno vrijeme najvjerojatnije se neće nastaviti rad na tom području istraživanja, jer je s preparativnog stanovišta to područje vrlo zahtjevno. Nažalost, Z. Stiplošek nije postigla za života svoju znanstvenu satisfakciju. Smrt ju je u tome pretekla.

Dr. Stiplošek godinama je organizirala i vodila vježbe iz svih predmeta, koji se izvode u Zavodu za organsku kemiju. U tom radu bila je temeljita i puno vremena je provodila sa studentima u laboratoriju,

podučavajući ih o reakcijskim mehanizmima, tijeku kemijske reakcije ili pomažući im u praktičnom radu. Radila je na pripravi i pisanju internih skriptata iz vježbi. Pismene ispite i seminare uvijek je vodila besprijekorno spremna, tumačeći gradivo na jednostavan i prihvatljiv način. Odgojila je više stotina studenata i održala na tisuće konzultacija koje su praktički bile besplatna poduka. Pomagala je diplomandima i postdiplomandima u izradi njihovih radova. Voljela je studente, a oni su voljeli nju. Zdenka je kao kolegica i kao čovjek bila samozatajna, strpljiva, odgovorna, marljiva, precizna u svom radu, usto brižna supruga, majka i baka. Uvijek je više davala drugima nego od drugih primala. Posjedovala je i druge lijepе osobine. Među ostalim, slikarski i pjesnički talent. U časovima osame pisala je pjesme, a slikala je u okviru likovne sekcije našeg Društva i svojim radovima sudjelovala na zajedničkim izložbama. Iz tih slika ocrtava se Zdenkin senzibilitet i osjećaj za ljepotu. Zdenka je živjela tiho i tako nas je i napustila. Hvala Ti Zdenka na svemu što si učinila za naš Fakultet, hvala Ti na svemu što si učinila za Zavod za Organsku kemiju, hvala Ti što si živjela s nama!

Grace Karminski-Zamola

Poštovani članovi AMACIZ-a

Drago mi je što Vam među prvima mogu poželjeti sretan Božić i uspješnu Novu 2003. godinu. Želim Vam, u ime Upravnog odbora i svoje, zdravlje, mir u Vama i oko Vas i puno ljubavi. To su i želje AMACIZ-ove zlatne ribice, pa će se sigurno i ostvariti. Kao poklon primite priliku za druženjem i aktivno sudjelovanje u svim sekcijama Društva.

Očekujemo Vas na

Godišnjoj skupštini Društva u ponedjeljak 17. veljače 2003. u 19.00 sati,

Velika predavaonica FKIT-a, Marulićev trg 20. Godišnja skupština se organizira u sklopu XVIII. HRVATSKEGA SKUPA KEMIČARA I KEMIJSKIH INŽENJERA, tako da skupštini mogu prisustvovati i kolege izvan Zagreba. Godišnja skupština će uz standardne izvještaje biti posvećena desetoj obljetnici Likovne sekcije, tako da Vas iza skupštine očekuju slikari s divnim slikama i još boljim kolačima. Tradicionalni Ples kemičara ne može se održati, jer se hotel Esplanade obnavlja. Ples možete nadoknaditi na izletu, koji organizira dr.sc. Emir Hodžić u nedjelju 9. ožujka 2003., tako da smo taj dan nazvali "izlet s plesom ili ples s izletom". Naše jednomjesečno druženje završava koncertom zbora Chemicae ingenariae alumni koji će se održati u nedjelju 23. ožujka 2003. u Glazbenom zavodu. Sve detalje o događanjima doznat ćete na Godišnjoj skupštini, web stranici ili putem telefona tajnice Društva Nevenke Vrbos 4597226.

Srdačan pozdrav Vaša predsjednica
prof.dr.sc. Štefica Cerjan- Stefanović

•
Dragi članovi, djelatnost Društva odvija se zahvaljujući entuzijazmu i financijskoj pomoći članova.
NE ZABORAVITE STOGA U SVOJ GODIŠNJI PRORAČUN UKLJUČITI ČLANARINU!

Nakladnik: Društvo diplomiranih inženjera i prijatelja

Kemijsko-tehnološkog studija u Zagrebu (AMACIZ)

Uredništvo: Marija Kaštelan-Macan, glavna urednica (FKIT)

Kruno Kovačević, (PLIVA d. d.)

Adi Čajević, grafički urednik (PLIVA d. d.)

Adresa uredništva:

Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije,

10000 Zagreb, Marulićev trg br. 19

e-adresa: glasnik@fkit.hr

Tisk: Narodne novine, Zagreb